

Setembre 1993 - n. 137 - 150 PTA

LLUCMAJOR

de pinte en ample

**BRITISH CALEDONIAM DECIDEIX
DESMANTELLAR ELS SIMULADORS
DE SON NOGUERA**

100 cl.

25% vol.

AROP
d'en
GORI
F. Vidal

Elaborado por Destilerías F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s.n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 75497 Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182 PM

Davant el nou curs escolar

Revista mensual
Dep. Leg. PM-350-1.981
Any XII

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Llucmajor

INFORMACIÓ I
PUBLICITAT:
C/ Bisbe Taixaquet, 105
(Llucmajor)

DIRIGEIX:
Catalina Font

COL·LABOREN:

Sebastià Alzamora
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Miquel Bezares
Llúcia Caldes
Celso Calviño
Francina Capellà
Miquel Cardell
Sebastià Cardell
Joan Clar
Joan Contesti
Damià Duran
Bartomeu Font
Joana Font
Catalina Garau
Maties Garcias
Antoni Ginard
Miquel Janer
Franc Jaume
Coloma Julià
Antoni Llopart
Benet Llopart
Llorenç Mascaró
Francisca Mut
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margalida Palou
Nanda Ramon
Sebastià Rubi
Jaume Salvà
Josep Sacarès
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Jerònia Socias
Joan Socias
Gabriel Thomàs
Arnau Tomàs
Jeroni Tomàs
Pere F. Torrens
Antoni Vadell
Bàrbara Verdora
Francesc Verdora

SECCIÓ ESPORTIVA:

Coordinador:
Joan Quintana
Col·laboren:
Joan Jaume
Jaume Manresa

IMPRIMEIX:

Tirrena S.A. Tel. 55 52 12

El pensament de la
Revista s'expressa només
a través de l'Editorial.

Amb el mes de setembre comença, cíclic i ineludible, però sempre amb caires novells, el curs escolar. La vida als centres docents del nostre poble torna reverdir. La primeria del més és l'època de les repesques promocionals, de les inscripcions i matriculacions, de la planificació, de l'adequació de les instal·lacions i materials per a l'inici de la tasca pròpiament protagonista de les aules: la interacció educativa.

Aquest curs escolar ve caracteritzat, quant a l'Ensenyament Primari, per la generalització del Segon Cicle del nou sistema educatiu derivat de la LOGSE. Pel que fa a l'Ensenyament Secundari, gradualment va consolidant-se la progressió de l'ESO, compaginada -com és el cas de Llucmajor- amb una oferta del BUP i COU tradicionals. Són aquests moments de canvi. L'educació és en una autèntica cruïlla on convergeixen, endemés de les propostes programàtiques renovadores d'un nou marc legal organitzatiu, un seguit de factors problemàtics no gens encoratjadors, en el context de la crisi econòmica i social del país: escassetat de recursos materials, deficiències de dotacions de personal docent, problemes per a l'actualització pedagògica i científica dels professors, als quals hom exigeix esforços complementaris importants sense cap més estímul que una congelació *sine die* dels sous, desinterès social per l'educació, oblit institucional de la personalitat pròpia del poble illenc (manca de suport a la normalització lingüística, ignorància del fet cultural propi...) que deriva cap a la despersonalització i pèrdua de la identitat, manca de competències en educació, amb les conseqüències corresponents de centralització, manca d'adequació de mesures organitzatives, incapacitat de decisió sobre el propi futur, etc. Tots aquests factors i molts d'altres tendran el seu efecte sobre l'educació dels nostres fills durant aquest curs escolar i és en les nostres mans, les dels mestres i professors, les dels pares i mares, les dels alumnes, però també en les de les institucions estatals, autonòmiques i municipals la possibilitat d'aportar-hi elements positius, correctors dels desequilibris. És ben clar el dilema: fer operatives voluntats i accions que contribueixin a la millora i al progrés o, ben al contrari, ajudar, amb l'ensopiment, la indiferència o la mala intenció a que la crisi augmenti i degeneri en situacions conflictives i sense sortida.

Tenim, socialment, políticament i individualment, un gran repte envers el futur educatiu dels nostres fills. Si romanem plegats de mans i esperam que la fruita maduri per ella mateixa -és a dir que altri ens resolgui els problemes- correm el risc d'un fracàs de conseqüències imprevisibles. La reflexió, el seny i la voluntat d'investir els nostres compromisos -i la formació del jovent n'és un dels més rellevants- haurien de presidir aquest curs escolar que s'inicia amb incerteses, però també amb possibilitats.

Aquesta reflexió general ha de concretar-se a Llucmajor: els centres docents del nostre poble, molts d'ells compromesos a possibilitar una educació coherent amb la realitat i la personalitat que ens són específiques, han d'esforçar-se a continuar la seva tasca, amb l'assumpció del seu deure amb coherència, serenitat, il·lusió i consciència de la seva responsabilitat. Ells són els principals protagonistes de la labor educativa i seu és el deure ineludible de culminar-la, però si al costat dels centres no s'hi agermanen els pares individualment i col·lectivament, les entitats ciutadanes i, sobretot, la institució local primera, l'Ajuntament, amb obligacions i responsabilitats directes en matèria de manteniment, instal·lacions i recursos, el resultat serà absolutament deficitari.

El nostre poble ho necessita, el futur ho exigeix. Si no ho aconseguim perquè ni tan sols no ho hem intentat, nostra serà la culpa.

Plenari de l'Ajuntament 26-7-93

Donació de Ca'n Clar a Inserso

Arnau Tomàs

En el darrer Plenari de l'Ajuntament, celebrat el passat 26 de juliol, entre els assumptes més importants es va a provar la cessió a INSERSO de l'immoble anomenat Ca'n Clar i la modificació del projecte d'urbanització del Polígon Industrial de Son Noguera.

Com ja és sabut la donació de Ca'n Clar a INSERSO es fa perquè aquest organisme pugui construir la projectada residència de la Tercera Edat en aquest casal, el qual dona a tres carrers i és al centre del poble. Aquest projecte substitueix el fet per l'altre consistori a un solar fora del casc de la població, devora el parc de bombers, el qual -segons les paraules del batle- serà destinat a la construcció del nou quarter per a la policia municipal i aglutinarà tots els locals que la dita policia té per tot el poble.

La reconstrucció o adaptació de l'edifici de Ca'n Clar es farà respectant el valor històric i arquitectònic, amb un nou projecte que ja ha elaborat l'arquitecte d'INSERSO, on hi ha inclòs una ampla sala d'actes per substituir la de l'Ajuntament.

EL POLÍGON I SO N'ANTEL

L'altre important acord es refereix a la subscripció d'un conveni entre "Gestur Balear", l'empresa que construeix el Polígon Industrial de Son Noguera, i "Orenol S.A.", constructora del complex residencial de Son n'Antelm, perquè les aigües residuals d'aquestes dures obres puguin emprar la mateixa canonada d'aigües residuals d'aquestes dues obres puguin emprar la mateixa canonada d'aigües brutes fins a la depuradora de Son Gall, i no en dues canonades, tal com estava a cada projecte. Amb el conveni s'estalviaran els treballs materials i el temps que suposa dur una canonada d'aquestes fins a l'esmentada depuradora.

Foto: Coloma Julià

ALTRES ASSUMPTES

També foren aprovats els temes següents:

- Concessió de subvencions als clubs de futbol U.D. S'Arenal i C.D. Espanya d'un milió de pessetes a cada club per al manteniment dels seus equips base.

- Convocatòria i bases per cobrir dues places de peó i dues més d'oficial primera pel sistema de promoció interna.

- Declarar d'interès municipal el Club de Tennis Lluçmajor

- Subscripció de conveni amb la CAEB pel funcionament del programa Migjorn.

AUTOMÒBILS LLUCMAJOR S.L.

Ronda Ponent, 30 - Tel. 66 06 24 (Lluçmajor)

NUEVO OPEL
CORSA
¡MI COCHE!

Sebastià Verger, nou membre del Consell Insular

Foto: Coloma Julià

Sebastià Verger, l'empresari montuïrer radicat des de fa anys a Llucmajor, ha estat nomenat conseller del Consell Insular de Mallorca, en el decurs d'un ple celebrat a Palma el 5 de juliol a la seu de la institució.

Sebastià Verger, militant del PP i regidor de l'Ajuntament durant el passat mandat municipal, ha accedit al càrrec després de la renúncia presentada per Francesc Gilet amb motiu d'haver estat elegit diputat a les Corts de Madrid en els comicis del 6 de juny.

Sebastià Verger va anar el número 21 de la llista electoral del PP de les eleccions autonòmiques de 1991 i va quedar a les portes de ser elegit. Si ara no ha entrat com a diputat del parlament balear en substitució de Gilet és perquè, segons l'Estatut d'Autonomia, malgrat que els diputats del parlament i els integrants dels tres consells insulars compatibilitzen els dos càrrecs, hi ha un cas especial: les places dels consells insulars que corresponen als presidents del Govern Balear i del Parlament -tots dos també diputats i, fins ara, sempre mallorquins- queden automàticament substituïdes per altres dos integrants de la llista guanyadora -en aquest cas la del PP-UM- que són consellers però no diputats. Així, Francesc Gilet ha estat substituït en el Parlament per Francesc Salas, que ja era membre únicament del CIM, mentre que en el Consell l'ha reemplaçat Sebastià Verger. A par d'aquests càrrecs d'elecció popular,

Gilet, com a integrant del Govern que presideix Gabriel Cañellas, va ser rellevat per Rosa Estaràs.

Sebastià Verger ha declarat que accedeix al càrrec amb la il·lusió de poder ajudar, en la mesura de les possibilitats i sense exercir favoritismes, a la gent que pugui tenir alguna gestió a fer a través del Consell Insu-

lar. Per ara, com que el nomenament ha coincidit amb les vacances institucionals d'agost, encara no té assignada cap àrea específica de treball ni de gestió, tot i que espera poder integrar-se ben aviat a la tasca de Govern del Consell Insular, que presideix el també montuïrer Joan Verger.

Maties Garcias

FABRICA DE JOIERIA GARAU (Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

OFERTA ESPECIAL

Rellotges d'or per a home i dona
amb corretges d'or i d'or i brillants

Més de 80 models
Preus des de 50.000 ptas.

Llistes de Noces, Comunions i Naixements

C/ Born, 29 (Llucmajor)

Tel. 66 04 03

Bartomeu Sbert Nicolau

Un llucmajorer director general d'Ordenació Turística

Nou director Gral. Ordenació Turística

Bartomeu Sbert Nicolau, llucmajorer, 32 anys d'edat, és nou director general d'Ordenació Turística de Balears.

Encara que jove en edat, és persona experimentada en el món del turisme. Ha estat gerent de l'Associació d'hoteles de Platja de Palma-S'Arenal-Can Pastilla; director els darrers 4 anys del complex "Aquacity" de s'Arenal. Fa unes mesades fou elegit president de l'Associació de joves Empresaris de Balears.

Des d'aquestes planes de la nostra revista li desitjam els majors encerts en l'exercici del responsable càrrec.

Canvi de notaris

Amb motiu dels concursos notariais a nivell nacional haguts recentment es produí a Llucmajor la vacant de la notaria que regentava Donya Maria Jesús Ortuño Rodríguez des de l'agost de 1990, per anar-se'n a exercir el seu ministeri a la notaria d'Artà, i, per altra banda, dita vacant fou adjudicada al notari de Porreres D. Sebastià Antich Verdera, que aleshores ja haurà pres possessió del protocol que fou de la Sra. Ortuño.

Desitjam a dits notaris que els acompanyi una agradable i pròspera estada dins les respectives noves localitats de feina.

III Mostra Jove

Per tercer any consecutiu, en motiu de les Fires, es torna organitzar la III MOSTRA JOVE. Hi poden prendre part joves de 14 a 30 anys i les modalitats són: pintura, escultura, poesia i fotografia. Els joves que hi esteu interessats vos podeu posar en contacte amb el CENTRE D'INFORMACIÓ JUVENIL o bé passant per allà o cridant al 66 25 12. Hi ha prevista una reunió per a tots els joves que vulguin prendre part a l'organització de la mostra el proper dimarts, 14 de setembre, a les 20'00 hores, al CIJ.

Presentació del llibre "La cinta de plata" de Miquel Sbert

El proper dia 16 de Setembre, a les 19,30 h. es presentarà el llibre "La cinta de plata", col.laborador i amic de "Llucmajor de pinte an ample". L'acte tindrà lloc a la Sala d'actes de la Banca Marc (C/ Nuredduna s/n, Palma) i farà la presentació Gabriel Janer Manila.

SEMAR

INDUSTRIES SEMAR, S.A.

C/. Tomàs Monserrat, 6 - 8

Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

La Sirena, S.A.

EMBOTITS

CUIXOTS

FORMATGES

Avd. Carles V, s/n. Tel. 66 23 11 (Llucmajor)

Rock al passeig? treu-t'ho del cap!

El passat dia 7 d'agost, més enllà de les dotze de la nit i coincidint amb la revetlla oficial de Santa Cànida, el Passeig va ser l'escenari d'un acte inusual. Una sèrie de joves havien organitzat en un tres i no res un improvisat concert de rock. Un d'aquests concerts que l'Ajuntament no pot arribar mai a organitzar encara que s'hi tiri anys i panyes de planings i cronogrames.

L'acte, entre divertit i subversiu, comptà amb la presència incondicional de nombrós públic que va seguir l'actuació amb molt d'interès. També hi aparegueren alguns curiosos que rellegiren el programa oficial cercant els crèdits d'una actuació tan gratuïta i gratificant.

Túrmix Asesino va ser el grup que va rompre el foc i els seus components -Tuti, Javi i Pere Antoni- captivaren els seus fans amb unes cançons poc convencionals que comencen a sonar entre el jovent de Lluçmajor encara que no gastin ni maquetes i senzills.

Miriam va ser el segon grup però no va tenir tanta sort i, en haver tocat la tercera cançó, s'acabà la festa i la gresca de la mà d'uns municipals que després d'un breu període de serenes negociacions, aconseguiren una rendició pacífica i sense condicions.

Ramon Tous

Dissabte dia 7. Revetlla de Santa Cànida. Actuació alternativa -i acte de protesta?- de "Túrmix asesino" en el passeig de Jaume III mentre a Plaça actuen orquestres convencionals. (Foto: Nauda Ramon)

Cinema recreatiu

PROGRAMACIÓ SETEMBRE

- Divendres 17, inauguració temporada
"Pel·lícula sorpresa". Entrada de franc. 22 h.

- 18/19
"Super Mario Bros"
- 25/26
"Eternamente joven"

OCTUBRE

-2/3
"Robocop 3"
-9/10
"Sommersby"

Després d'informar-se, la gent prefereix...

Moltes entitats volen la seva nòmina:

faci-la valer. Exigeixi molt,
llegeixi la lletra menuda... i
es quedarà amb la NÒMINA VIVA
DE SA NOSTRA. Perquè SA NOSTRA
ha dotat la NÒMINA VIVA
d'uns avantatges substancials que,
vostè, sens dubte, sabrà valorar.
Segueixi llegint la lletra menuda,
i decideixi's. La seva nòmina val molt:
ingressi-la allà on més la valorin.

**NÒMINA
VIVA**

"SA NOSTRA"

CAIXA DE BALEARS

La seva millor garantia

Crònica cultural

Divendres, dia 6 d'agost, representà d'alguna manera un punt d'inflexió important en la temporada estival llucmajorera. Passàvem l'equador de l'estiu entre tòrrides temperatures i consuetudinàries incendis forestals i, per uns dies, la gent tornava a la vila des dels caus més incògnits i remots del seu descans.

També arribaren a la ciutat uns inusuals aires culturals de la mà d'alguns brusquers vilans i forans i explícitament al marge del programa oficial que -a més de magre i esquefit- sembla especialitzat en majors de 65 anys i en rambos poquicèfals.

JURASSIE PARK VS FLORIANA PARK

Així fou com a les 8 del vespre, un públic escollidíssim es comença a concentrar al Teatre Recreatiu per tal d'admirar l'exposició de fotomuntatges de Jesús Almeida. Aquesta exposició s'emmarca dins la campanya "80 anys de cinema a Lluçmajor" i substitueix la de cartells cinematogràfics d'Ivan Zuloeta que tengué el mateix escenari, és a dir, l'ample esquinzell del cinema de Cas Coix.

Jesús Almeida (Salamanca 1957) presentà la seva obra una mica juràsica i una mica Miami Beach. Les postals que li serveixen de base presenten una Mallorca balearitzada i camp però orgullosa de la seva irresistible anatomia pneumàtica d'asfalt i blocs d'hotels. Tanmateix, una infinitat de poliformes kitsch ens piquen l'ullet entre els autocars d'estrangers, les piscines d'un el clorat i suggerent i els pits turgents de les turistes ie-iè.

El preferit per la cronista presenta un zeppelin groc que acaba de travessar el Torrent de Pareis rememorant les gestes de George Sanders en "Al este de Java", and go on.

El títol genèric de l'exposició és "Last Summer Dream" i és la darrera que realitza l'autor en aquesta tècnica després d'haver utilitzat el fotomun-

Joan Barceló (director) i Jaume Lladó (editor) presentant el setmanari Migjorn

Els tres integrants de "Túrmix asesino" parlant amb un admirador amb cua durant el "vermísage" periodístic

La presentació del setmanari Migjorn va congregar coneguts personatges de la pintura, el periodisme i les lletres clàssiques

Visceral instantània de Jesús Almeida, a la presentació de la seva obra. Al fons, necrològica de Lola Gaos (Fotos: Nanda Ramon)

tatge amb assiduitat des de l'any 86 en exposicions personals i campanyes institucionals. La darrera oportunitat, per tant, al Teatre Recreatiu fins al 6 de setembre. Horari: full time.

VERNISAGE PERIODISTIC

Tanmateix, això no és tot. El bo i millor de la intel·lectualitat llucmajorera assistí pel mateix preu a la presentació d'un nou setmanari comarcal.

La nova publicació rep un nom ben definitori, Migjorn, i va ser presentada pel seu director, Joan Barceló -infatigable col·laborador de Ràdio Nacional- i el coach i manager general, Jaume Lladó -entusiasta catalitzador d'iniciatives editorials-.

Un i altre explicaren que el setmanari neix amb una clara voluntat informativa i que el seu desig és servir els pobles que integren la comarca més meridional de Mallorca: Llucmajor, Campos, Santanyí, Porreres, Felanitx i ses Salines.

L'exemplar presentat compta amb 12 pàgines impecables maquetades en format de diari i conté informacions diverses sobre actualitat, economia, societat, esports, etc.

La revista es publica íntegrament en català i el model de llengua intenta un estil correcte però clar i mengívol que incita a la lectura a través de titulars expressius i un bon tractament dels elements no verbals.

Ells, com manava l'ocasió, demanaren col·laboracions, subscripcions, i publicitat. Nosaltres, com és de llei, els desitjam molta sort.

En acabant, un animat vernisage amb coques nostrades i vins del país on es deixà veure el més selecte dels cercles culturals i artístics locals i de fora poble. Hi destacaren noms lligats al món de la premsa com Conxa rosillo, Mascaró Pasarius o Miquel Cardell així com col·laboradors del nou setmanari com Magdalena Tomàs, Antoni Llompart o Jaume Salvà Lara.

Ramon Tous

S'Arenal

Una temporada turística millor de la que s'esperava

Tomeu Sbert

La temporada turística d'enguany podem dir que ha estat més positiva del que s'esperava, perquè durant uns mesos totes les cambres dels establiments d'hosteleria oberts, han estat ocupades per turistes. Tot això significa que l'assumpte industrial del turisme ha funcionat. Una altra cosa serà si els preus contractats prèviament són suficientment bons per deixar guanys i així, poder reinvertir en unes instal·lacions que alguns d'aquests establiments tenen obsoletes o amb necessitat de millores en general.

En aquests moments ja es preparen preus i reserves hoteleres per al 1994 i ja es preveu una temporada que pot ser millor que la d'enguany. Pel que afecta l'hivern les esperances són semblants a les de la temporada passada. No creiem que molta gent vinguda faci canviar gaire les estructures pensades per la gent que mou els fils de l'entranyellat turístic. Són i seran les conseqüències, algunes d'impensades, que faran la resta. diem això perquè les desgràcies de l'ex-Iugoslavia, Turquia, nord d'Àfrica i altres conflictes bèl·lics

El batle Gaspar Oliver tancant un dels actes culturals de les festes populars d'enguany. (Foto: Jaume Llinàs)

arreu del món han fet desviar milers de turistes que, segurament, haurien visitat altres indrets.

Segons dades recollides, Mallorca amb el cens de 1.251 establiments hotelers que agrupen 102.066 cambres amb un total de 200.905 places significa que és l'oferta més nombrosa de la Mediterrània.

NOTICIES BREUS

-Les festes de Sant Cristòfol es desenvoluparen tal com estaven programades. Renou, alegria, foren les tradicionals festes locals.

-Maria Teresa Rattier Nadal va ser la pregonera de les festes. Un pregó arenaler i llucmajorer, cent per cent. Va anomenar fets de temps

PASTISSERIA

Ca'n Lluc

Sant Llorenç, 78 - A - Tel. 660669
LLUCMAJOR (Mallorca)

FOTO CLAR

Perfumeria

Reportatges, Fotos d'Estudi, Carnet... i una extensa gamma de productes de perfumeria

OFERTES EN CAMERES FOTOGRÀFIQUES
VENDA DE CARRETS

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - LLUCMAJOR

enrera i citacions de gent arenalera. Al final, va ser molt aplaudida.

-A l'antiga capella es va celebrar un recital poètic davant un nombrós públic assistent. Recital que, donat el seu èxit, tindrà continuïtat en properes edicions. El lema: "El pont de ses set boques segueix amb el poble".

-Al llarg del recital es va fer la presentació d'un llibre amb el títol "Cançons amb amistat". El llibret conté poc més d'un centenar de planes, diversos dibuixos i poc més de mil quatre-cents versos, l'autor del qual és qui us informa.

-Un dels actes més importants culturalment parlant d'aquestes festes va ser l'entrega de premis a càrrec del grup "Amics dels Reis". Varen rebre premi Jaume Alzamora, Maria Pomar i el grup "Es Molí" de la Porciúncula.

-A Es Pil.larí i amb motiu de les festes de Sant Francesc i sota l'organització de la parròquia i el patrocini de "Sa Nostra" es convoca un I Concurs de fotografia sota el tema "marès". Coordina el P. Joan Oliver juntament amb l'Associació de Veïnats i la comissió de festes d'Es Pil.larí.

-Serà pel mes de maig quan veurem, si se'n ha informat correctament, la primera oficina d'informació i turisme a S'Arenal (Llucmajor), que estarà ubicada a la plaça Reina M. Cristina. El retard de les obres ha estat causat per problemes financers.

-En XXIII Trofeu Ciutat de Llucmajor de futbol fou guanyat per l'UD Arenal després de triomfar per sobre l'Espanya de Llucmajor per 2-0. El tercer lloc fou pel Vilafranca i el quart per l'Algaida. Entregaren els trofeus els senyors Francesc Ferré i Miquel Moll.

-Al santuari de Gràcia es varen casar Francesca A. Sastre, doctora i el jove Jean Bergeron, enginyer aeronàutic. El ball i sopar foren als jardins de "Palmacrem" de S'Arenal.

Enhorabona a la parella.

-L'UD Arenal i el seu ex-entrenador Jaume Bauçà, ara al Reial

Mallorca, han tengut i encara tenen problemes de diners. Fins quan?

-El començat edifici de primera línia, que era destinat a oficina d'informació i turisme i a dispensari de la Creu Roja serà enderrocant davant la negació del corresponent permís de Prefectura de Costes, encara que quan A. Garau era el màxim responsable existien permisos provisionals per construir.

-Segur que per al tema de la Creu Roja es trobaran solucions i que la

nostra platja tindrà l'assistència sanitària que es mereix. Són molts els turistes que a l'estiu vénen a gaudir de la zona, a part dels residents i veïns.

-El príncep Felip i la infanta Cristina foren presents a una solemne entrega de trofeus al club nàutic de S'Arenal juntament amb altres personalitats com Marcial Sánchez, el president Joan Miquel, el batle de Llucmajor, Gaspar Oliver i Francesc Villalonga, president de la FBV.

VINE A PROVAR-LO

Twingo

INVÉNTATE CÓMO VIVIRLO.

RENAULT

BARTOMEU JAUME NADAL, S.A.

Ronda Migjorn s/n. Tels. 66 01 40 i 66 00

British Caledonian decideix desmantellar els simuladors de Son Noguera

Les companyies aèries cerquen una solució per tal d'evitar que desaparegui el centre de Lluçmajor

El centre de simuladors de vol de Son Noguera serà desmantellat abans de finals d'any si no s'arriba a una solució que garanteixi la seva continuïtat. British Caledonian ha decidit suprimir els serveis de les instal·lacions de Lluçmajor a causa de la manca de rendibilitat.

La decisió de la companyia britànica de desmantellar els simuladors de les instal·lacions de Son Noguera es va conèixer el passat mes d'agost quan British Caledonian va informar els seus clients (companyies aèries) que no podria continuar donant-los servei, per la qual cosa les companyies varen iniciar la recerca d'un centre semblant a l'estranger a fi de continuar amb la formació de pilots.

Els simuladors de vol de Son Noguera deuen servei a quatre companyies aèries xarter mallorquines: LTE, Futura, VIVA i Air Europa. També tenia contractes amb Iberia i amb la fàbrica d'avions Boeing per entrenar els pilots que no tenien plaça al simulador de vol de la casa central de la Boeing, instal·lada a la ciutat nordamericana de Seattle.

Segons les primeres informacions, la British Caledonian va decidir el tancament del centre de Lluçmajor "per manca de rendibilitat", encara que totes les fonts consultades del sector aeri mallorquí han manifestat la seva sorpresa ja que les instal·lacions de Son Noguera només tenen dos anys de vida, temps relativament curt per a la generació de beneficis ja que la inversió inicial es va apropar als deu mil milions de pessetes.

Les previsions de British Caledonian, si no hi ha canvi de plans, eren de començar a desmantellar els simuladors de Son Noguera durant aquest mes de setembre. Primer seria el dels B-757 i després el B-787, de tal mane-

Coloma Julià

ra que l'operació conclourà el proper mes d'octubre.

Els responsables de les companyies aèries sembla que podrien estar interessades a evitar el desmantellament dels simuladors de vol de Lluçmajor. Cada companyia paga devers un milió de pessetes anuals per formar cada un dels pilots i enviar-los a formar-se a l'estranger costaria un trenta per cent més a les companyies, percentatge que es poden estalviar si els simuladors de Son Noguera continuen actius.

MARÇ DEL 91

El centre de formació de pilots de Lluçmajor fou inaugurat dia 8 de març de 1991. La inversió inicial que la British Caledonian va realitzar va ser de 10.000 milions de pessetes i va comptar amb la participació activa del Govern Balear el qual va cedir els terrenys per a la construcció de les instal·lacions ja que el centre era destinat a esdevenir la indústria "estre-

lla" del futur polígon industrial de Lluçmajor, actualment en la primera fase de construcció.

Segons l'opinió dels experts, les dificultats del centre de la British de Son Noguera vendrien pels següents factors; la instal·lació d'un simulador b-757 per l'escola pública CNASA, que els ha llevat part de la cartera de clients. També cal esmentar els problemes de comunicacions de Mallorca amb el sud d'Europa, el nord d'Àfrica i aquest factor també ha ocasionat pèrdua de clients.

Per acabar, desmantellar els dos simuladors i llurs equips és una operació tan costosa com ho fou la seva instal·lació. Aquest és un factor per tenir en compte de cara al possible acord econòmic entre els propietaris i unes possibles ofertes que propiciarien, en aquest cas, la continuïtat del centre de formació de pilots de Lluçmajor i els trenta llocs de treball que comporta.

Francesc Verdera

ESCOLA de DANSA

DANSA
CLÀSSICA
GIMNÀSTICA
FEMENINA
AERÒBIC

INFORMACIÓ:
Carrer S'Adoberia, 3-A
LLUCMAJOR
Dilluns, Dimarts i Divendres
de 18'30 a 20'30 h.

Parcs i Polígons

Un par telemàtic, aplegant indústries d'alta inversió tecnològica i alt valor afegit, netes, per als quals la investigació i la creació són matèria primera. És, possiblement, l'entelèquia econòmica dels nostres dies: no hi ha estat del nostre entorn que no en promogui, autonomia del nostre estat que no en demani (algunes, amb més èxit que les altres, però del gavet de tots), i ben pocs municipis a la nostra illa que no facin ofertes i demandes d'aquest ordre. I si no pot ésser tant, al manco un polígon industrial, o de serveis. És tan normal com inevitable i fins i tot legítim: tot-hom vol riquesa, benestar, un coixí que minvi els efectes de la crisi puixant i perpètua tot i que una mica d'ordre i concert, més enllà de la política de subvencionar solars aquí i allà i fer capades, ja ens aniria bé.

Fins i tot, fer tals procuracions figura entre els primers deures de governants i gestors públics. Compartesc, doncs, els desitjos expressats públicament pel nostre batle.

Però voldria veure com les declaracions van acompanyades de fets, i, per molt que això hagi d'ésser difícil, una política amb unes certes garanties per al contribuïent. Ho escric a resultes de tot el moviment al voltant del simulador de vol que havia d'ésser poc menys que el vaixell ensenya municipal a l'hora de vendre.

Polígon Industrial de Son Noguera (Foto: C. Julià)

Resulta que l'empresa que va posar en marxa el projecte, amb gestions del llavors Conseller d'Indústria Gaspar Oliver, i pessetes públiques, no compleix amb les inversions compromeses, i aguanta com pot el temporal que l'assota. D'una banda, els models que va instal·lar no són els que més s'usen. De l'altra, un centre públic pagat per l'Estat Espanyol li fa la competència (Ara que hi comanda, hi durà Felicià Fuster els pilots d'Ibè-

ria?). I que si vénen que si els ho compren, o si tanquen o no tanquen...

Em deman quina feina ha generat aquest negoci a Lluçmajor, quina n'hi deu generar, ara o més envant, el Polígon que substitueix la garriga per Son Noguera, quina riquesa. Perquè si només es tracta de llogar sòl a Ciutat a preu de saldo, llavors haurem fet el negoci de Na Peix Frit.

Miquel Cardell

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
Divendres horabaixa (16.30 a 20 h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

ANTÒNIA ISERN

major

net

Perruqueria unisex

C/ MAJOR, 7 . LLUCMAJOR . ☎ 661359

L'Escola d'Adults, en perill

Fa una sèrie d'anys, des del temps del PSOE-PSM, Lluçmajor ha gaudit d'una escola d'Adults per on han passat centenars d'alumnes joves i no tan joves, per treure's el Graduat, per ampliar coneixements o pels cursos d'alfabetització.

Sembla que ara, aquesta escola serà una altra de les "empreses" que com moltes, desapareixerà del nostre poble. La manca d'enteniment entre l'administració central (PSOE) i l'actual Consistori (PP) han fet des de fa uns anys que en una tasca que havia de ser conjunta, les relacions s'hagin deteriorat fins al punt que això acabi duent-se'n l'escola a s'Arenal-Palma on tenen uns locals adequats per impartir les classes dignament.

El nostre Ajuntament té doblers, concretament setanta milions per comprar una casa per cedir a INSERSO per a lloc d'esplai i d'atenció a gent de la tercera edat, però no en té per llogar un local digne (com ha fet amb la banda de música) per poder impartir els cursos que els llucmajorers i llucmajoreres necessiten.

Fa algun temps i en motiu d'haver vingut a donar una conferència a la sala d'actes de l'Ajuntament, Mossèn Baltasar Coll, aquell dels "puntos filipinos", malgrat d'haver estat convidat personalment pel regidor de Cultura, no hi vaig assistir. L'acte va ser

Coloma Julià

un fracàs d'assistència. Uns dies després, vaig trobar l'esmentat regidor a una sucursal bancària de la nostra ciutat i quan el vaig saludar, em va etzibar aquesta: "Em pensava que la cultura no tenia color".

Després de dos anys llargs de veure les seves actuacions, no sé si condicionades o no, pensa que els llucmajorers poden creure que per a

aquest regidor i els seus correligionaris la cultura no té color?

Tristament, sembla que els que aquí dirigeixen la política del nostre poble varen estudiar a la mateixa escola que el també tristament famós Cosme Adrover, batle de Santanyí ja que el seu tarannà i actuacions són les mateixes.

I. Barceló

Per reviure els bons moments:

Reportatges MIGJORN

FOTOGRAFIA
66 18 35
VIDEO

CARRER D'ES CONVENT, 103 · LLUCMAJOR

TALLER MECANICO NOGUERA

DEL MOTOR I DE L'AUTOMÒBIL

Pedro Noguera Enseñat

AGENT OFICIAL

ŠKODA

automòbils

PIVA MOTOR S.A.

C/ Ripol, 30 - Tel. 66 22 13

Taller autoritzat

LA FINESTRA

Ha nascut Migjorn!

A la plena de l'estiu ha nascut **Migjorn**. Si assistís-sim a la projecció d'una pel·lícula nord-americana, sentiríem els crits dels joves venedors de premsa anunciant-ne la capçalera per les cantonades. Com que el fet s'ha produït aquí, i tot ha passat enmig de la calor agostenca, potser no se n'ha fet gaire cridòria i el lector s'ha limitat a trobar la publicació penjada en el quiosc.

Amb aquestes formes d'aparició modestes i més aviat silents, comptam amb un setmanari que, informativament parlant, abasta l'actualitat i la vitalitat dels municipis del sud de Mallorca. Tot i que sigui un sud geogràfic generosament interpretat des del moment que inclou la vila de Porreres, que guaita cap al Pla, i la ciutat de Felanitx, que mira cap al Llevant.

Com que un fa part de l'estol d'aquells que han vist clarejar dies mentre feien la tasca de donar cos i ànima al novell setmanari -ai las, les vacances generoses i envejades dels "mestres"!-, ara en pot fer cinc cèntims de presentació.

Si un servidor no va errat o no ho ha entès malament, **Migjorn** no neix per supplantar res ni ningú. És una idea, i ara ja una realitat, que ha nascut per fer un pas endavant en el panorama de la premsa forana mallorquina. Precisament, la novetat del setmanari que ara ha vist la llum radical en la periodicitat més intensa en relació a les revistes habituals dels pobles, en l'abast comarcal que aplega diversos municipis entre sí i en la configuració empresarial i semiprofessionalitzada que se li vol donar enfront de l'amateurisme o la militància estricta.

Si en aquesta Mallorca d'avui ja és hora de deixar el plany per la feina feta o el desig i l'aspiració per la realitat aconseguida, parlant de necessitats periodístiques el progrés que ha de suposar un setmanari ben consolidat és notable i ha de ser digne d'encoratjar.

Felanitx, Santanyí, ses Salines, Campos, Porreres i Llucmajor, a partir d'ara, tenen una veu setmanal que narra, comenta i interpreta la realitat social amb procediments periodístics. En alguns d'aquests pobles, **Migjorn** és l'única veu que fa aquesta funció; en d'altres, la compartirà amb mitjans ja existents i arrelats. Tots plegats construiran la realitat informativa i l'opinió col·lectiva d'un bocí de Mallorca. Tots hi són necessaris: els mitjans de comunicació plurals són imprescindibles perquè alhora recullen i moldegen la realitat social que els envolta.

Mentre tota aquesta premsa de poble fa la seva via, no renunciem a vindicar la necessària aparició de premsa diària en català, moderna, professional, competitiva i ben feta. Ja és ben hora d'acabar amb aquesta mancança que Mallorca no pot torbar-se a solucionar.

Macià Garcías

HAMBURGUESES
«PERROS»
«PINCHOS»
«PEPITOS»

Provin la nostra
CUINA RAPIDA, ÉS TROPI!...

Obert tots els dies

Servei de begudes i menjars
de qualitat a preus raonables

Avinguda Carles V - Tel. 66 11 17 - LLUCMAJOR

LAMISETES
XANDALLS

PLAÇA 18
serigrafia

PLAÇA ESPANYA, 18
07620 LLUCMAJOR (MALLORCA)
TELÉFON 66 04 22

Quaderns del Fum Major

Postals estiuenques, (amb somnis Off-Santa Càndida, Miss Piernas Princesa i altres protagonistes)

El vol d'un xoriguer travessa per davant el meu cotxe i, en una majestuosa maniobra ascendent va a posar-se al cim d'un pal telefònic constel·lat de caragolí. A la ràdio del cotxe, Eric Clapton comença a cantar *Knokin' on the Heaven door*. Ja ha arribat Setembre. No ens en temerem i tornarem a ésser a Sant Miquel i les Fires. Poca cosa n'he sentit a dir encara del programa, més enllà del previsible. Més fidedignes que les remors sobre un pregó lul·lià de tardana comanda en resulten -canten papers- les referències a dues exposicions mionianes: la primera, de fotografies de l'artista fetes per Planes Montanyà, que als papers de la Conselleria de Cultura s'anuncia imprecisament devers Sant Miquel, i l'altra d'obra gràfica, reservada per la Darrera Fira. Enhorabona doncs als responsables. I un prec perquè l'aura benèfica de Joan Miró projecti una mica d'inquietud, inspiració i contemporaneïtat sobre la panoràmica pinturera i cultural de la vila.

S'anuncia així la fi d'un estiu que, com a fita inicial, m'ha deixat en la memòria la sobtada i imprevisible calorada, la xafogor alarmant i intolerable d'aquell rar i breu fenomen meteorològic que els experts definiren, em sembla recordar, com a inversió tèrmica.

Allò que no entenem, que surt dels

nostres paràmetres habituals, ens inquieta i fins i tot pot espantar-nos: ens remet a la primitiva sensació d'indefensió davant un món obscur i amenaçador, on provam de posar ordre, de fer-lo habitable, poblant-lo de deus, de mites. Tal vegada els llucmajorers de fa poques generacions haurien acudit a la metàfora de la boca de l'infern, obrint-se per a projectar sobre nosaltres el seu hàlit ofegador, amb algun eco de la Sibilla. Els temors contemporanis varen dur ara, al pensament de més d'un, la por tecnològica, potser pors bèl·liques a aquesta mar nostra de conflictes, potser d'escalivadura nuclear, abans i tot de que Txenòbil ens hagués mostrat la imatge espaordidora de la seva filla: la nina bicèfala de Moldàvia. Passat l'ensurt, els terrats del meu cantó, recobraren per un moment l'animació passoliniana, i cadascú hi deia la seva:

-Això era una ventada del desert.

-Sa dona em deia surt aviat, que se pega foc.

-Ahir vespre ja va fer una estona d'una fredorada que pareixia s'hivern, jo ja li anava a dir que tregués una fressada.

-I avui horabaixa per Sa Colònia la mar ja anava desbaratada, pujava i

davallava un parell de pams, ara per amunt, ara per avall.

-Fins a 48 graus, diuen que ha pujat...

Escolt i reescolt amb plaer les belles *Monodías Españolas* de José Evangelista, enregistrades amb savi i sensible pianisme per l'amic Bartomeu Jaume al disc compacte que signa amb la flautista Joana Guillem, explícitament titulat *Música valenciana del s. XX para flauta y piano*, i editat per la Conselleria de Cultura de la Generalitat Valenciana. L'interpret llucmajorer el m'obsequià en el curs d'una conversa en dia plujós, a S'Arenal, prop dels mateixos paratges que, plegats, trespàrem amb deler juvenívol, e delit.

Biel Mesquida, habitant i espectador de Son Verí, em dona noves de l'exposició parisenca de Toni Catany, de qui fris de veure la que prepara pel Centre ciutadà de Sa Nostra. (M'arriben, a darrera hora, noves de la seva participació a la mostra *Fenici*, tot just inaugurada al Museu d'Art contemporani d'Eivissa).

Són traces d'un estiu que he escoltat la cançó que, amb lletra de Sebastià Alzamora, forma part del darrer CD de *La Fosca*, una banda que cal seguir per l'ambició de la seva proposta i el progressiu de la seva evolu-

expert

ELÉCTRICA

Calafat

CRISTOBAL CALAFAT JUAN

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C./ Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01

Particular: Ronda Migjorn, 90 - 2n - Tel. 66 06 08

ció. I m'ha arribat la narració per a lectors infantils que està a punt de presentar Miquel Sbert en edició de la Conselleria de Cultura d'aquí: *La cinta de plata*, on podreu trobar paisatges marinenys que, encara, ens resulten ben coneguts...

Lluny de mi, que quedi clar, desjectar ningú. I molt manco uns conciutadans que s'apleguen per dir i escoltar en nom de la poesia. Per molt que professin idees i valoracions d'ordre ben distint de les meves i que fins i tot em pot plaure discutir en el moment que s'escaigui. Allà cadascú amb les seves necessitats... Tot i que una mica de mesura és sempre convenient, sobretot a l'hora de començar a aplicar, com certs exaltadors, els adjectius hiperbòlics en marxa i la categorització en arbitràries divisions de futbol per part d'editorialistes no gaire versats, però en qualsevol cas tan lliures d'expressar-se com responsables de quan gosin dir.

No em tallaré gens, per tant, a l'hora de manifestar més d'una simpatia pels organitzadors d'actes d'aquests que es sol anomenar poètics a S'Arenal, i més encara, ja que entre els seus col·laboradors hi tenc més d'un amic. Ara, per favor, senyors organitzadors d'actes literaris inclosos dins programes de festes i que compten amb presència de poetes com el nostre lloctinent de cultura, procurin, en tornar-hi, evitar els desastres ortogràfics que he pogut veure a un programa de mà on ni una sola vegada s'accentua correctament el cognom de Maria Antònia Salvà.

El que si em preocupa seriosament és que aquest sigui el nivell màxim a que aspira la política cultural de l'actual consistori.

(La poesia pot fer riure; però és un entreteniment? La poesia pot divertir; però és la diversió la finalitat de la poesia? El poeta pot ésser conegut, reconegut, admirat; però és la poesia una puteta al servei de l'autoexpressió, de l'engreixament de l'ego de ningú?, és a dir és la poesia exhibició de molta versificadora, d'impúdic vòmit d'anècdota personal?

Quina miraculosa i treballada combinatòria fa la poesia duradora, digna d'ésser reconeguda com a tal? Quina és la diferència entre la poesieta i el poema?

Tal vegada, pens: la poesia profetitzava el

present, explica el seu temps, mostra l'Home en l'home enfrontat a un temps concret i un lloc determinat.

En mostrar-la sota una nova llum, la poesia canvia el món: ningú és igual que abans, després de la veritable experiència d'un poema, d'una obra d'art.

ja entre els ressons d'una revetlla animada pel canant Nino Azorín, que deu ésser ben popular per allà, ja que també el record del programa d'alguna festeta d'ASI...

I, puix que feia pagar a l'editorialista uns plats que no ha trencat totsol, li donaré també la paraula, citant un

Last Summer

the Picture

Les arts decoratives menors, els entreteniments de societat són una altra cosa, la fita entre ambdós móns, però, és imprecisa, inestable, difícil de senyar: i, a l'hora, certa, rigorosa, inflexible. O per ventura no.)

Poca cosa més recordaré d'aquest programa de Sant Cristòfol, que oblid

text que, en procedir d'una publicació tan poc sospitosa d'extremismes nacionalistes, nacionalistes de Mallorca, vull dir, com s'Unio de S'Arenal, adquireix encara més significança: *I lo que no trobam gens bé és la proliferació de balls i casetes de fora canastra minvant la representació i*

el sentit popular mallorquí de la festa. Les casetes estan molt bé a Sa Fira de Sevilla o si pel seu compte i risc les volen posar a les dates oportunes; però mai per les nostres festes. Tampoc podem prendre passada que hagués un dia pel ball de bot i dos pel sevillà.

Dream

Clar que S'Arenal sempre ha tengut fama de marxós. Valgui com exemple el programa que m'acaben de donar, de l'elecció de la *Reina del Turismo de Mallorca* i *Miss Piernas Princesa*. No hi manca ni la *Cena ofrecida gentilmente por Aquacity para las autoridades, jurado...* i tota la processó. L'acte ve encapçalat per l'heràldica

del parc aquàtic famós, el Consell Insular i d'una cosa anomenada "Ayto de Lluchmajor", que pas ànsia no sia allò que oficialment es diu Ajuntament de Llucmajor.

Serà sens dubte, un bell i edificant espectacle de carnassa femenina i decorativa, que mereix tot l'entusiasme i suport d'unes autoritats que no deuen tenir cap idea millor.

(Darrera hora: als diaris veig l'anunci sense CIM, i sense AYTO: sota l'escut, que sí que hi és, un nom més familiar: Llucmajor)

Santa Càndida arriba amb un mocador blanc de paperins esquistats per la pluja preceptiva. La festa més estimulante: la dels amics, els amics dels amics, i les converses a les cantonades i els marges del programa municipal: off-Santa Càndida amb copes i espectacles de la naturalesa i l'artificialitat humana.

Em perd el clandestí concert dels Turmix Asesino. Ja em sap greu, no ho vaig veure al programa. (Enfilats a la branca d'un fals ametler florit de cartro pedra -els de veres els tomen per fer tolerats xalets il·legals- els mantenidors i habitants del Parc Juràsic cultural nostrat fan el sord, no entenen res, fan com que no saber que el roc és una manifestació cultural del nostre segle: la cultura, si no està embalsamada o captiva, els fa por).

Una altra festa autèntica i fora de programa és l'exposició de Jesús Almeida: ironia mostradora que em recordà, en el millor sentit de l'expressió, als meus mestres preferits de collage i la manipulació d'imatges. El malson nostrat i baleàric convertit en *Last Summer Dream The Picture*: un documental sensible.

L'exposició, com sabràs, lector intel·ligent, prenia la forma, el format i el lloc, dels quaderns del Teatre Cinema Recreatiu, Cas Coix, que ens alegra amb la seva particular campanya commemorativa de 80 anys de Cinema a Llucmajor, que ens havia ofert abans una exposició de cartells cinematogràfics.

És una sort tenir un local que programa cinema actual i de qualitat regularment, i que té tantes altres possibilitats. Una sort que més d'un no sap

aprofitar.

És també una sort també tenir un concitadà creador i activíssim com En Biel des Cine, l'amic Biel Thomàs.

Coincidint amb la inauguració, es presenta a la vila el setmanari *Mig-jorn*; un projecte difícil i agosarat, però ben plausible i necessari; una empresa en la qual col·labor gustós, que intenta crear nous canals de comunicació que mostrin i mirin la nostra realitat des d'ella mateixa. Ja fa falta, tal com ens "informen" ara mateix.

Em conta el delegat local de la publicació que han tengut certes dificultats d'ordre burocràtic per usar -l'única- Sala d'actes municipal. La cosa hauria anat massa poc a poc, ja que cal el permís del Batle. En conseqüència, el més assenyat era cercar-se una posada alternativa. I ja em va bé que hi hagi un ordre, de fet, una vegada que vaig necessitar-la em donaren totes les facilitats del món. Però pot se convendria establir un mètode més objectiu, una reglamentació que es podria haver bassat en el difunt Reglament de Participació Ciutadana, si hi hagués gens d'inclinació a la transparència... En tot cas, és una altra feta que demostra la necessitat d'infraestructura cultural.

Em consta que el Batle mateix té preocupacions en aquest sentit: Declara a S'Unió de S'Arenal que la Casa de Cultura a aquell nucli es una prioritat per a ell. Estam d'acord, senyor Oliver. Endavant les atxes. M'imagin que la Casa de Cultura a la vila deu esser igualment prioritària. Mans a l'obra, idò. A veure, però, per a què les feim, i com les omplim de vida després, no fos cosa ens haguessin de retreure una vella dita: gran església i pocs perdons.

Mentre intentam protegir-nos d'una berbena xareca i baratera, l'amic binissalemer (i nou gerent de la Fundació Llorenç Villalonga) J.S. em regala un llibre entretengut i utilíssim per tal d'entendre la civilització contemporània: *Discurs sobre el Fill de Puta*, del poeta portugués Alberto Pimenta del qual n'existeixen versions catalana i castellana (Victor Orenge Ed. València). Confiant haver deixondit ja la curiositat del lector,

estalviaré les característiques que tipifiquen aquest col·lectiu per tal d'evitar que el foc d'alguna coa de palla susceptible afegeixi el meu nom a la llista dels piròmans d'un estiu abrasat.

Un concert de la Banda amb rap prescindible. Un castell de focs certament espectacular, empès per un vent d'ondulacions forestals, submarines. Un gelat a Can Moi, amb el vol ferit d'un mussol -devia esser el Mussolet famós d'aquesta revista?-. I fins l'any que vé, molts d'anys, molts d'anys, bona nit. No, un moment. Hi ha un altre record d'aquestes festes que mereix, si més no, la pàl·lida durada d'una postal efímera de l'èpica quotidiana de la vila: Dissabte horabaixa, la banda arriba a Plaça, a acabar son passacarrers. Alguns la veim arribar, entre l'estrepit de l'assaig de la interpretació anodina i estrident d'una cançó tropical de moda. un breu desconcert, només una lleu vacil·lació d'aquest organisme que és la banda. Meam que feim. I comencen tot d'una a tocar una música que tot just podem endevinar. Però només arribaven al forn de Na Maria, quan els altaveus callaren. (-Llavors ens n'adonarem de que no sonava massa bé, em diu més tard una amiga música, però tocàvem). Va ésser un bell moment, com una victòria pels qui ens n'havíem temut de la desfilada silenciada. D'aquests que et fan ganes d'aixecar-te de la cadira i cridar visca, entre el desconcert dels tres de la taula que ni idea, eh que passa? Una pàgina de gesta d'aquests quaderns, doncs, com un romanç per a tan alta cavalleria de la nostra, petita i quotidiana èpica sentimental. (Homenatge a Fellini, malalt. Salut!).

És hora de badar la parabòlica, meam si podem veure el documental de la tv alemanya: Es titula *Multi-tuds, Merda Mallorca* o una cosa així, i causa indignacions apriorístiques a la premsa de la província.

Vol dir presumim de milions de turistes, sopesam estadístiques de temporada, construïm i construïm, convocam generacions, que enguany han gastat un 25% menys a bars i restaurants, en pagam la infraestructura, l'aigua que no tenim per a nosaltres, i llavors ve de nou que ho mostrin?

Pel que fa a la merda, els diaris han parlat de la que s'acumulava per devers Son Verí, els contenidors que vessen fan de la creu commemorativa d'un dels més importants esdeveniments històrics que han succeït al nostre poble tota una postal. I Cala Pi ja és tota una superproducció: fa temps que denunciem els munts de fems que creixen just darrera els primers caramulls d'alga, legendari torrent endins. Llavors vénen torrentades que escampen el recapte. Després vaixells areners del Ministerio que ho rebossen tot de runa submarina. I ja tenim la merdera tèrbola, el femer oiós armat. I ningú ha anat a cercar i penalitzar el merdòman de Cala Pi. Com si fos tan difícil. Quasi tant com fer alguna cosa contra la venda a Plca d'ocells d'espècies protegides, malgrat les repetides denúncies.

Trob les notes d'una conversa mantinguda el juliol amb Aina Moll, coordinadora de la Campaña de Normalització Lingüística: reconeix que, d'ençà de les eleccions municipals i

autonòmiques, d'ençà que ens comanden l'actual govern i els actuals ajuntaments (és a dir PP-UM) el procés de fer normal l'ús de la nostra llengua ha frenat, quan no ha retrocedit. De gens satisfactòria qualifica la situació al nostre ajuntament. Aferrada a aquesta, una altra nota de difícil lectura fa referència a les vagues llegendes que circulen sobre el fantasma d'un militar feixista jubilat que compareix per les Badies. Contenen que ha fet desaparèixer d'algun magatzem municipal les plaques ja acabades per tal de retolar en la llengua de Mallorca els mallorquins carrers d'aquelles urbanitzacions.

Queden temes a la plagueta de notes, informacions que s'han de completar i contrastar. Reflexions sobre el fals culte a Maria Antònia Salvà, esdevingut eixorc per passivitats inconcebibles o lamentables faltes de visió. I sobre la Casa de Cultura, com sempre.

Però ara escolt la suite per *Orquestra N° 2 en si menor* de J.S. Bach que vaig poder fruir en interpretació de *Le Concert des Nations* a Pollença, malgrat el col·lapse organitzatiu que seguí a un ruixat pertinaç. Per no entrar en odioses comparacions, m'acost a la finestra balconera, entre murs emblanquinats, teulades i uralita, contempl el gran llorer, la casa on jugàvem amb l'amic M.B. i, ocupant l'horitzó, el neoclàssic portaavions de Sant Miquel, com si arribàs protant-nos una tardor d'angèlics bombarders. Pens en el foc a la biblioteca de Sarajevo...

Miquel Cardell

**Tallers
MARINA**

PEUGEOT - TALBOT

Agent Oficial

C/ Marina, 104 - Tel. 66 05 21
Exposició i venda: C/ Marina s/n
LLUCMAJOR

Als TALLERS MARINA tots els clientes de les

assegurances

podeu

**obtenir un 20 % de descompte quan pagueu al comptat la mà
d'obra a les reparacions dels vostres vehicles**

XERRADES DE CAFÈ

El "Caledoniam" cau en picat

Ara resulta que l'Escola d'aviadors de Son Noguera té pèrdues.

-Aquesta que anomenen "British Caledoniam"?

-Sí, una cosa per l'estil, si no és això exactament.

-Pareix una marca de cine americana.

-Però me pareix que és una empresa anglesa.

-Record que el nostre actual batle Gaspar Oliver Oliver, quan era conseller d'Indústria, va posar tota la seva influència perquè aquesta escola d'aviadors, o simuladors de vol, es fes al nostre terme.

-Sí, pareixia que amb ella, els llucmajorers tocaríem el dit en el cel de la nostra economia.

-Com que es diu "Caledoniam"...

-Un bon porro ens hauran donat, perquè a més de construir un edifici que espatlla tot l'entorn de l'arquitectura rural mallorquina i llucmajorera, encara no sé quin benefici econòmic ha donat a Llucmajor.

-Tal vegada el nostre batle ens ho pugui dir...

-El que a mi em digueren és que a dues jornaleres de neteja del poble les despediren.

-A la millor s'entretenien massa mirant els aviadors...

-I quant als aprenents de pilots encara no n'he vist cap pels cafès ni restaurants de Llucmajor.

-Com que no van d'uniforme a la millor passen desapercebuts...

-Això vos dic, que aquest "Caledoniam" no ha donat gens de feina ni ganàncies als llucmajorers.

-Amb això n'estic d'acord, perquè fins i tot quan feren l'edifici els obrers eren de fora.

-Voleu dir que també aquesta escola ara té crisi?

-Això diuen, que fins i tot està en venda.

-O manquen aprenents de pilots d'aviació?

-No ho sé, però diuen que no, que els manca una màquina i els en sobra una altra.

-No ho entenc, però he llegit que hi ha una empresa espanyola que vol comprar aquesta escola de voladors.

-Mal assumpte, perquè si aquesta companyia estrangera no va bé...

-Qui sap, com que cau devora el Polígon, a la millor el fan servir per altres coses.

-No diguis dois, perquè l'edifici està muntat per ensenyar de pilotar avions.

-I si no té estudiants, què?

-El tancaran i en pau, com moltes fàbriques de sabates a Llucmajor.

-Déu faci que es trobi una solució favorable i que aquest centre funcioni pel que està concebut.

-Sí, perquè del contrari, de "Caledoniam" res de res.

-Pèrdua total...

Un que escoltava

RESTAURANT
PIZZERIA

TORRE DE CALA PI

Urb. TORRE DE CALA PI

LLUCMAJOR - MALLORCA

Tel. 908 73 98 43

ESPECIALITATS

Pizzes

Carns al forn

Peixos

OBERT TOT L'ANY

FUNERÀRIA

Nostra Senyora de Lluc

A. SASTRE

C/ Revella 9 i 11.

Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

El Sr. Sastre de Santa Maria, gerent de la Funerària Ntra. Sra. de Lluc, ha nomenat un representant per atendre qualsevol servei funerari, per informar sobre els preus, per poder concertar el servei que es desitgi amb antelació i per poder evitar qualsevol sorpresa.

El nostre representant atendrà serveis particulars i de la nostra Companyia d'assegurances les 24 hores.

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62

(Llucmajor)

Ja som grandets per fer-nos creure amb els Reis d'Orient. I tampoc no som en el dia dels Innocents.

Salutacions cordials per a tota l'oposició al President.

M.N.C.

Coloms, falcons i altres coses

Sra. Directora:

Us agrairia que publicàssiu aquesta carta, la qual fa referència a un article que, amb el títol "Falcons, oronelles i coloms", sortí a la llum dins l'espai OPINIÓ, sobre el qual voldria dir la meua. Amb la confiança que ho fareu, us don les gràcies per endavant.

És veritat que m'agrada que qui escriu ho faci amb segones intencions, això sempre desperta l'interès del lector.

Dir que els coloms no són oronelles, que les seves bombes són de més calibre, del qui té la sort de tenir més d'un colomer a prop de casa, estaria molt bé si el qui ho fa no amagàs el cap darrera un col·lectiu. Pens que aquestes coses es fan en nom propi o no es fan.

Quan comença a picar-me la mosca darrera l'orella és quan feis com els al·lots mal criats: si vosaltres deis que hi ha massa falcons, nosaltres direm que hi ha massa coloms. Això no ho fan els bons al·lots. A

més, si aquesta és l'excusa o el motiu per protegir els falcons, creis-me que no té cap ni centener. Seria de beneits pensar que justament els falcons agafaran només els que molesten els veïns o fan malbé l'església.

però res, tot això són vuits i nous i cartes que no lliguen que no m'alcen gaire el ventrell.

Quan m'heu mort el porc en divendres és quan deis: "Deixem que sigui la natura i no l'home". Aquesta sí que m'és bona, o ja ens fan de plàstic, als humans? Jo que em pensava ésser natural (de la natura). De què som i d'on som, doncs? Si teniu a casa vostra un ca o un moix i va ple de puces, ni les maeu, si passen a vosaltres o als vostres infants, deixau que la natura... Si les formigues us prenen el pa o altres queviures, si les mosques us molesten i els moscards us piquen, deixau que la natura... No companys, això no és així. L'home ha estat, és i serà sempre part de la natura, ben segur que la baula més important de la cadena. És el qui té el control i ho regula gairebé quasi tot, també l'home controla el mateix home. Quan surt del solc sempre n'hi ha un altre que li atura els peus.

Deis que els romans ja empraven els coloms com a missatgers i jo us dic que llavors ja controlaven els falcons. Tenien només fones o fletxes. Ara podem tenir mitjans més moderns de caça; el que no tenim, ni a prop fer-s'hi, és la paciència, l'experiència i l'enginy que abans tenien. Si després de segles de control mai no han estat en perill d'extinció, en pocs

La platja d'es Racó de s'Arena es troba protegida pel Govern Balear

Contràriament als comentaris que des de fa alguns mesos circulen per devers s'Estanyol, el president del Club es vol guanyar l'aprovació de l'oposició a la construcció del nou port i ofereix construir una nova platja a l'actualment esmentada d'es Racó de s'Arena, que des de sempre és plena de roques i pedres.

Però, segons sembla, allò que no sap el president o ho vol ignorar és que la mar que està a la zona lindant amb s'Estalella es troba conceptuada pel Govern Balear com àrea natural d'especial interès. Per tant, si tenim en compte que aquesta platja es troba en aquella zona, és inqüestionable que també es troba protegida pel Govern justament per estar a la zona de l'ANE.

SPORTS
ca'n salom

CORDELLERIA I ESPARDENYERIA

C/ Músic Joan Xamena, 12. Tel. 66 14 84 (Llucmajor)

bonnin Sanso

AGENCIA INMOBILIARIA
ESTATE AGENTS
A.P.I.

C/ Guillem Forteza, 6
Tels. 20 00 07 - 20 07 61
Telefax: 20 04 01
07010 PALMA.

anys de protegir-los s'han multiplicat per milers. I com a mostra el que em va passar fa uns mesos, que vaig comptar nou falcons damunt meu i a la vegada. No, tampoc no eren oronelles. Sort que no varen tenir ganes de bombardejar-me d'una forma continuada, perquè a més d'esser les seves bombes més grosses són també bastant més llefiscoses. Vaig pensar que els ulls em feien quatre. No m'ho podia creure, però vaig entendre que era de veritat quan ho veia un dia sí i l'altre també, i a més vaig saber que altres companys per altres indrets n'havien comptats fins a deu.

Pot esser que la gent no s'adoni dels que hi ha perquè van amb cotxe o no miren prou al cel, però jo, que a més de colomista som foraviler, per poc que hi pari esment no hi ha dia que no en vegi tres o quatre. Per què aquesta excessiva protecció? Tan necessàris són?

Pot esser que us sentiu un poc hereus de Rodríguez de la Fuente. Si així és us diré que per a mi mai del món no va esser un protector de la natura. Més aviat un venedor d'imatges que s'aprofita de la natura i la sensibilitat de la gent per guanyar fama i doblers. Ben segur que tots heu vist unes imatges, amb la projecció de les quals tan es recreava, d'una àguila enlairant un cabrit per un penya-segat. Tal vegada a vosaltres us fes caure la bava de goig, per la potència i l'habilitat de l'àguila. A mi em feia pena pensar l'esglai i el sofriment d'aquell cabrit. Ben segur que sa mareta no el va fer, no li va donar mamar i no el va llepar tantes vegades perquè aquell animalot li fes tal

endemesa.

Hi ha una cosa que estic segur que compartim: ni a vosaltres ni a mi no ens agraden els toros, de cap manera, n'estam ben en contra pel sofriment que reben aquests animals. Però és que no coneixeu el patiment de les víctimes dels falcons? Doncs jo us el diré: quan el falcó "pega" als coloms, aquests es tiren per terra, alguns moren de l'esclat i altres es deixen agafar per l'home o altres animals abans d'emprendre el vol, tant és el pànic que li tenen. Al que agafa enlaira li clava les arpes per on sigui i ja pot espolsar debades, i en arribar en terra li arrabassa de viu en viu el cap a estirades. Però això és quan va bé, ja que segons tenc entès de cada cinc als quals "pega", només n'agafa un, i moltes vegades són aquells que no agafa els que queden més mal parats.

Jo, que tenc els coloms a fora vila i no molesten els veïns, he de tenir al colomer fil i agulla sempre preparats, i no hi ha setmana que no hagi de cosir-ne algun. A vegades la ferida és només de la pell, sense gaire importància, però d'altres, les més nombroses, tenen el gavatx obert i quan mengen o beuen els torna a caure en terra. Quina mort tendrien, pobres animals, si no els donàs cura!

Per dos cops he tengut coloms amb els budells per defora de l'arpa del falcó; no he pogut fer altra cosa que escurçar-los el sofriment. Però el cas que més m'impressionà va esser un colom al qual havien tallat el canó de la respiració. Creis-me que era trist de veure aquell animallet respirant entremesclat en sang. Vivia, sí, però com hauria mort? Si l'haguéssiu

vist! Mals llamps si no haguéssiu maleït l'hora que va néixer aquell falcó!

Que jo sàpiga no han deixat mai el bou amb el canó tallat o amb els budells per defora. Bé o malament, l'han mort. Així que és molt més fort el sofriment de les víctimes del falcó. A més, per desgràcia, el *torero* és a vegades la víctima, el falcó mai.

Ara que sabeu tot això, pensau encara que han d'augmentar de manera desmesurada, incrementat així el sacrifici i el patiment d'uns altres? Que han d'anar pel món fent mal a canvi de res? Si pensau així, podeu anar a la festa dels toros ben tranquils i aplaudir els *toreros*, i sereu com nosaltres, que als falcons només els podem fer mamballetes.

Deixem que sigui l'home, com havia estat sempre, qui reguli la seva existència, que si hem d'esperar que en minvi la quantitat per manca d'aliment, estic ben segur que tots nosaltres criarem vaumes, perquè a més dels coloms, també els agraden els pollastrets, les perdius, els tudons, los tórtres, els tords, les mèrleres i altres coses, i quan acabin els de per aquí, ben segur que els en quedaran encara a la catedral de Milà.

Quan valoreu per igual la vida de tots els animals i no penseu que uns tenen l'obligació del sacrifici i la mort i altres el dret del privilegi i la vida, llavors podrem anar junts pel mateix camí donant-nos la mà com a bons companys. Si bé perquè això passi és clar que uns o altres haurem de canviar l'opinió.

Julià Monserrat i Rafal
Club Columbòfil Lluçmajorer.

Boutique

c. Impremta n.1 (Pas d'en Quint)
Tel. (9 71) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS

CONGELATS

POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

De noms i de llocs (VII)

Son Mut

N'Agustí Roca i Garcías va néixer a Algaida l'any 1923, als cinc anys va començar a treballar i ja en feia un que estava llogat a Son Roig d'Algaida, on li donaven el que volien, per menjar, solia ser un duro cada dos mesos. Ens contà que no va anar mai a escola; quan va ser més gran va provar d'anar-hi als vespres, però no hi arribava perquè quedava a jugar pel carrer.

-Després d'aquesta primera feina a Son Roig, on anàreu?

-Quan tenia tretze anys vaig anar a Albenya, i hi vaig estar fins que en vaig tenir vint i vaig haver de fer el servei. A Albenya hi feia de paraller, a l'hivern devíem ser una trentena i quan arribava l'estiu, amb les ametlles i les figues, érem molts més. Albenya té o tenia un milenar de quarterades, era una de les millors finques de Mallorca; ara només hi ha ovelles però abans hi havia de tot, fèiem molta més feina que no ara.

Record que quan hi estava fumava filet, ma mare ens donava un duro per a comprar tabac i compràvem uns cigarros forts que venien en paquets de catorze. Alguna vegada, d'amagat, anàvem a cercar tabac pel camí de Porreres, en dúiem un sac i en teníem per un mes.

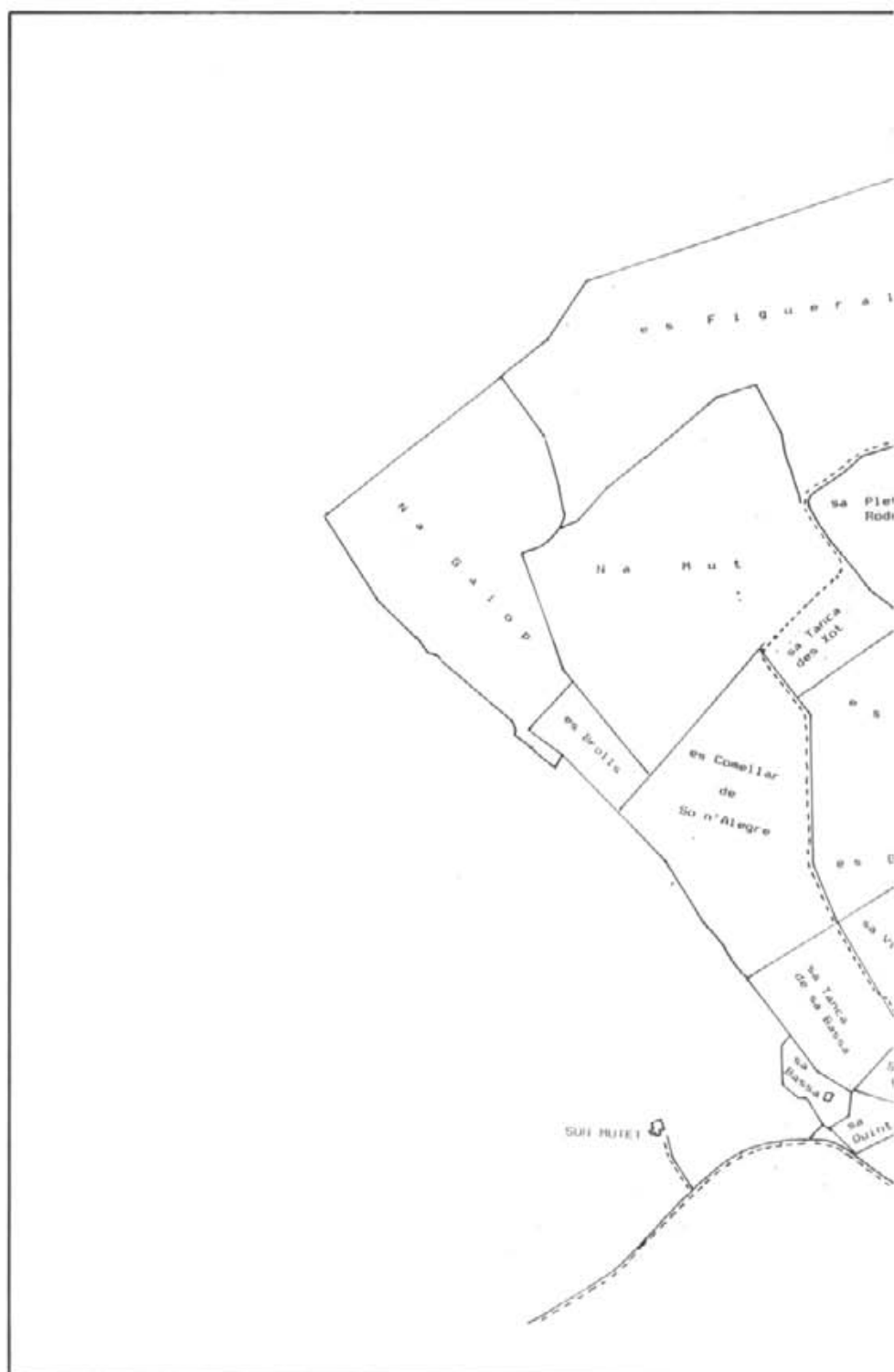
Dos anys més tard em vaig casar i vaig fer feina a Son Romaguera, quatre anys. Després vaig tornar a Algaida, al Serral on hi vaig estar nou anys. Després vaig tornar a Algaida, al Serral on hi vaig estar nou anys, per a després venir cap aquí a Son Mut l'any 1962. En el Serral només hi fèiem porcs i bous, Son Mut és molt millor per a les ovelles.

-Acabau de dir que abans es feia molta més feina al camp, quines altres diferències grans hi ha?

-Gairebé bastaria dir que quan nosaltres vinguérem, en el camí de sa Torre érem vint-i-quatre amitgers, i ara només hi som jo. Abans sembrà-

vem de tot i ara només blat, civada i ordi, figues es pot dir, que ja no en queden. D'animals ja només feim ovelles, així i tot som dels que més sembram. En aquell temps solíem

Quan arribàvem al sementer a sembrar, havíem de fer foc per a enganxar les bísties i quan es ponia el sol encara havíem de fer tres o quatre solcs més; si era l'hivern preparà-

llaurar mitja quarterada cada dia, amb el motocultivador se'n llauen tres o quatre. Fèiem feina de sol a sol, no miràvem mai les hores.

vem llenya per a fer foc. Quan arribava el cap de setmana, a les bísties la collera els passava pel coll!

Na Catalina Seguí i Galmés va

per curar?

-Mal d'orella: tallar una ceba pel mig; agafar dos fulls de la part més grossa perquè serveixi a la vegada d'olla, passar-hi oli i moradui picat, per després fer-ho bullir damunt el caliu. Quan és un poc fred es posa dins l'orella i es tapa amb un cotó.

Cucs: ruda bollida amb fulles d'heura.

Cremat: molta d'aigua fresca o agafar herba de Sant Joan i picar-la dins el morter amb oli, per a després fer una coca i posar-la damunt el cremat.

Mal de ventre: herba llúissa bullida.

Mal de cap: romaní bullit amb vi.

Grip: bovarades d'eucaliptus.

Constipat: fulles de nísper bullides, dues figues seques i una garrova. Se'n fa un xarop i es beu ben bullit.

Sang alta: fulles de carxofera o olivera bullida.

Sucre: pressera.

Mal de ronyó: flor de figuera de moro, trepó marí i ceba bullida. El

trepó fa unes fulles grosses i rodones, i, unes floretes petites i grogues. Si li pegues tres copets i dius: "Trepó, trepó, mal et caiguin les floretes i les fulles no", cauen, no pareix cert però

ho és.

Diarrea: ulls de romaguer, nesples i un poc de sucre.

Restrenyiment: mel i aigua amb anís.

Catalina Seguí i Agustí Roca (Foto: Coloma Julià)

TALLERS CAÑELLAS — ROTGER

SERVEI OFICIAL **FIAT**

C/ Hispanitat, 19 - Tel. 66 06 47 (Llucmajor)

Talls, ferides petites: aigua bullida amb sal i perquè el pedaç que es posava damunt no s'aferràs s'hi posava una fulla de romaguer embolica-da.

Ulls: camamil·la bullida.

Deien que quan es tenia un uixol s'havia de fer un caramullet de pedres enmig d'un camí i que el primer que el tomàs tindria l'uixol. Cert

o no, una vegada, na Joana, una filla, en va tenir un i va fer un caramullet de pedres enmig del portal, un ferrer que venia molt, el va tomar i ella li va dir: ara el tindreu vós. Si l'havia de tenir, o no, això no ho sabrem, la qüestió però que el tingué.

Fics: hi havia gent que els llevava.

Deien que els havies de contar bé i no pensar-hi més.

-Per acabar, quins fets viscuts a Son Mut recordau més?

-Una vegada un llamp va pegar a la guarda d'ovelles i en va matar deu. Vaig anar a donar part a l'Ajuntament i el batle em va enviar en Lascolas perquè les cremàs.

Aquí hi ha una pleta, na Galop, que té tres portells i si bótes una paret et perds. N'hi hem hagut d'anar a cercar més d'un!

C. Calviño
F. Capellà
D. Duran
A. Ginard
F. Jaume

Una bassa de Son Mut (Foto: C. Julià).

SUNFLOWERS
ESCOLA D'IDIOMES

ANGLÈS * ALEMANY * FRANCÈS * ESPANYOL PER A ESTRANGERS

- * Per a nins, joves i adults
- * Tots els nivells
- * Grups reduïts
- * Metodologia activa amb audiovisuals
- * Professorat nadiu titulat
- * Cursos preparatius per a exàmens oficials

**Classes de repàs d'anglès, llatí i espanyol per als
estudians d'EGB, BUP, FP i Universitaris**

INFORMAU-VOS AL:

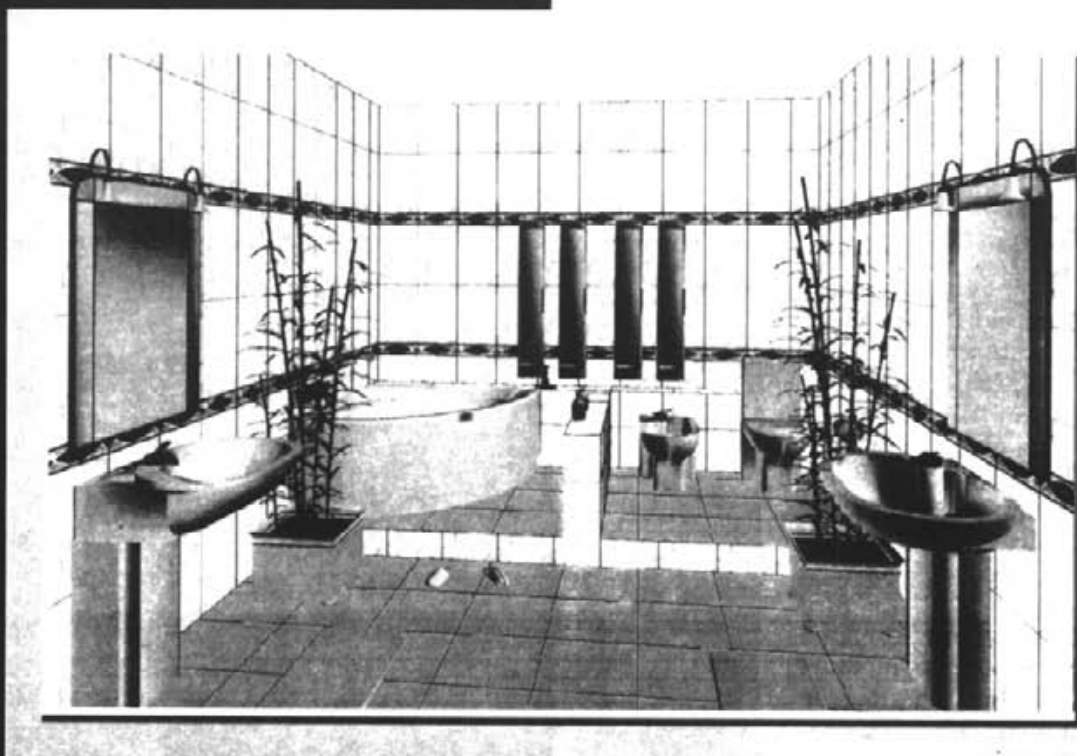
C/ Bisbe Taixequet, 70

Tel. 12 06 29

LLUCMAJOR

Els dimarts, dijous i divendres de 4 a 9 hs.

OFICINA PRINCIPAL: C/ Martí Costa, 4-1r. Tels. 28 40 03 - 45 41 61 - 07013 PALMA

Com és la cambra de
bany dels seus somnis?

**Vegeu-la ara
a tot color.**

ROCA

DIBA DISSENY
INTTEGRAL DEL BANY

Avui mateix, gràcies
al nostre ordinador
podreu veure a
MASSANELLA la
vostra nova cambra de bany ROCA.

A tot color i en tres dimensions sense que
no hi manqui cap detall: banyera,
sanitaris, revestiments ceràmics, aixetes,
complements... Tot tal com ho havíeu
somniat i sense començar les obres.
Veniu a MASSANELLA i deixau de
somniar.

MASSANELLA

Ctra. Valldemosa, 44 - Tel. 75 03 45

Gent de la Vila

Jaume Manresa Cardell

«Volen, volen...»

S'hi passa moltes hores. És la seva afició. No té gàbies, sinó una enorme gàbia natural en forma de corral on volen coloms, tórtres, faisans i altres castes d'ocells.

Hem parlat amb ell perquè és una de les poques persones que tenen aquest gust pels animals de ploma.

(Foto: Coloma Julià)

-Des de quan et dediques als ocells?

-Ara tenc quaranta-quatre anys i en deu fer trenta. No m'ho va ensenyar ningú encara que el meu padrí Rafel, segons m'han contat ja n'era afeccionat, però jo ja no l'he conegut. Això ve de la mateixa persona, ningú no ho pot ensenyar i ho aprens tu tot-sol.

M'agrada tenir ocells i arreglar-los.

-Quines castes d'animals tens?

-Tenc tórtres, guàtleres, perdus, colins i faisans. Duen feina perquè

cada dia he de venir a donar-los menjar i a més, va arribar un moment que em vaig adonar que necessitava un lloc espaiós, fins que vaig decidir de dur-los aquí. Aquí tenen lloc i estan a lloure, no se senten engabiats ni tancats, cosa que no podria suportar.

-A què ve aquesta afició?

-Això que jo faig és ben igual que un li troba gust a estar sense panxa, una persona que vol donar culte al seu cos, cosa que ara s'usa molt. A mi allò que em va és això, aquests animals em donen molt de gust i em

sent bé amb aquest "hobbie".

-No et duen massa feina?

-He pensat moltes vegades de reduir el nombre d'ocells, perquè arriba un moment que no te n'adones i la cosa puja i puja fins que ja no saps el gust que tenen.

-Et trobes totsol amb aquesta afició?

-Tenc alguns contactes amb altra gent, amb persones que tenen el mateix gust que jo. Feiem intercanvis de parelles per evitar la consanguinitat i coses d'aquestes. És un món molt especial.

-Gastronòmicament parlant, t'agrada la carn o prefereixes les verdures?

-No menja cap animal d'aquest tipus. Estic convençut que no estan fets per assassinar-los sinó per contemplar-los i gaudir dels seus cants i bellesa. Ja tenim altres animals destinats al consum humà i no cal que matem aquests per menjar-nos-los.

-Quins altres tipus d'animals t'agraden?

-M'agraden molt els cans. Els moixos són uns contraris, supòs que perquè mengen ocells. Abans he dit que no vull menjar ca animal de ploma però si arribàs un dia en que passàs-sim fam, els ens hauríem de menjar.

C. Font

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

La Palmera
es fasser
Historiador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

La "Moguda" musical llucmajorera (I part)

Turmix Asesino: The real punk fun

Des d'un temps relativament proper cap aquí, un nombre significatiu de joves llucmajorers estan mostrant i demostrant públicament la seva inquietud i gust per la música, circumstància pràcticament sense precedents en la història més o menys recent del poble. A partir d'aquest número, us oferirem una sèrie d'entrevistes amb les diverses bandes que aquests joves han format

per donar sortida efectiva a la seva afecció musical. Els primers amb qui hem parlat han estat els Turmix Asesino, grup format per Pere Salvà (baix i veu), Xavier Pérez (guitarra) y Jesús "Tutti" Bezares (bateria), practicants d'una música autodefinida com a "punk-rock", sense més pretensions que la diversió pura i dura.

- Comencem, si voleu, per un resum de la història del grup

- Deu fer prop d'un any, quan en Tutti ja tocava la bateria i jo començava a tocar la guitarra (parla en Xavier). Després, en Pere va començar a tocar el baix. Però des d'un principi ja teníem ben clar que nosaltres érem un grup, fins i tot quan encara no teníem ni instruments, ni cançons, ni res de res. Llavors, en tenir ja més o menys el material necessari, vam gravar un parell de maquetes, en condicions més aviat ferestes. També hem fet sis concerts, la majoria dels quals ens hem hagut de cercar nosaltres mateixos: és que no hi ha "infraestructura", saps? I hem evolucionat bastant de tot d'una, no en teníem molta idea, hem anat aprenent bastant a base d'anar fent. Quant a les lletres, són cosa d'en Pere i en Xavier, més que res (ara parlava en Tutti). Ah! I també, fa poc, amb en Biel Thomàs hem gravat el nostre primer video-clip.

- Des d'una perspectiva realista, ¿quin seria el vostre objectiu màxim, com a grup?

- Tocar amb els Murder in the Barn! (rialles a rompre). No, més que res, doncs tenir un parell de concerts per setmana, per locals en pla baretos i pubs. Gravar LP's, ni ens ho plantejam: en tot cas, alguna maqueta en condicions, això sí que ens agradaria i que ho veiem possible i necessari. És que si mantes un grup en pla "punk-destroy" com el nostre, ja et pots oblidar d'aspirar a segons què. De fet, fa poc ens oferiren de tocar en una primera comunió, però diguérem que no per estalviar-nos problemes (i per

estalviar-ne a la pobra família!). Bé, d'això, simplement voldríem moure'ns pel circuit de local de Mallorca, tocar davant gent que entengui bé la nostra proposta i divertir-nos (i divertir) tant com poguéssim mentre anam fent música.

- I el màxim somni?

- Doncs agafar una furgoneta i els instruments, recórrer-nos la Península, tocar en un local distint a cada ciutat i passar-nos-ho de conya: tomar aquí sense haver guanyat ni perdut res, però havent tocat absolutament pertot arreu.

- I si, diguéssim, vingués un ligàntrop boig que invertís el Perú en promocionar-vos, vos aficàs de número 1 en els "Cuarenta" i vos convertís en estrelles del rock?

- Què va, què va. L'estil de vida d'una "rock star" és demencial, no ens interessa gens. A més, el nostre nivell això no tindria massa sentit. La història és la següent nosaltres ara hem començat i ens ho passam pipa assajant, tocant i fent el que sigui. En el moment -hipotètic- que ja nos ens ho passàssim així de bé, aleshores seria el moment de deixar-ho anar. I ja està.

- Sexe, drogues i rock'n'roll?

- Res. Però res de res, eh? (moles rialles)

- ...?

- És que el que nosaltres feim no és rock'n'roll, és... una aberració. I de drogues res, contra el que pugui semblar-li a certa gent per la nostra imatge. De fet, som bastant sans, i ens agrada participar esport: em jugaria un braç que som l'únic grup de Mallorca que cap dels seus compo-

nents fuma. En aquest sentit, trencam totalment els esquemes que se li suposen a un grup "punk". I sexe... bé, el que es pot, que mai no és molt, no? (rialles i més rialles).

- Quin és el missatge que volen transmetre les cançons de Turmix Asesino?

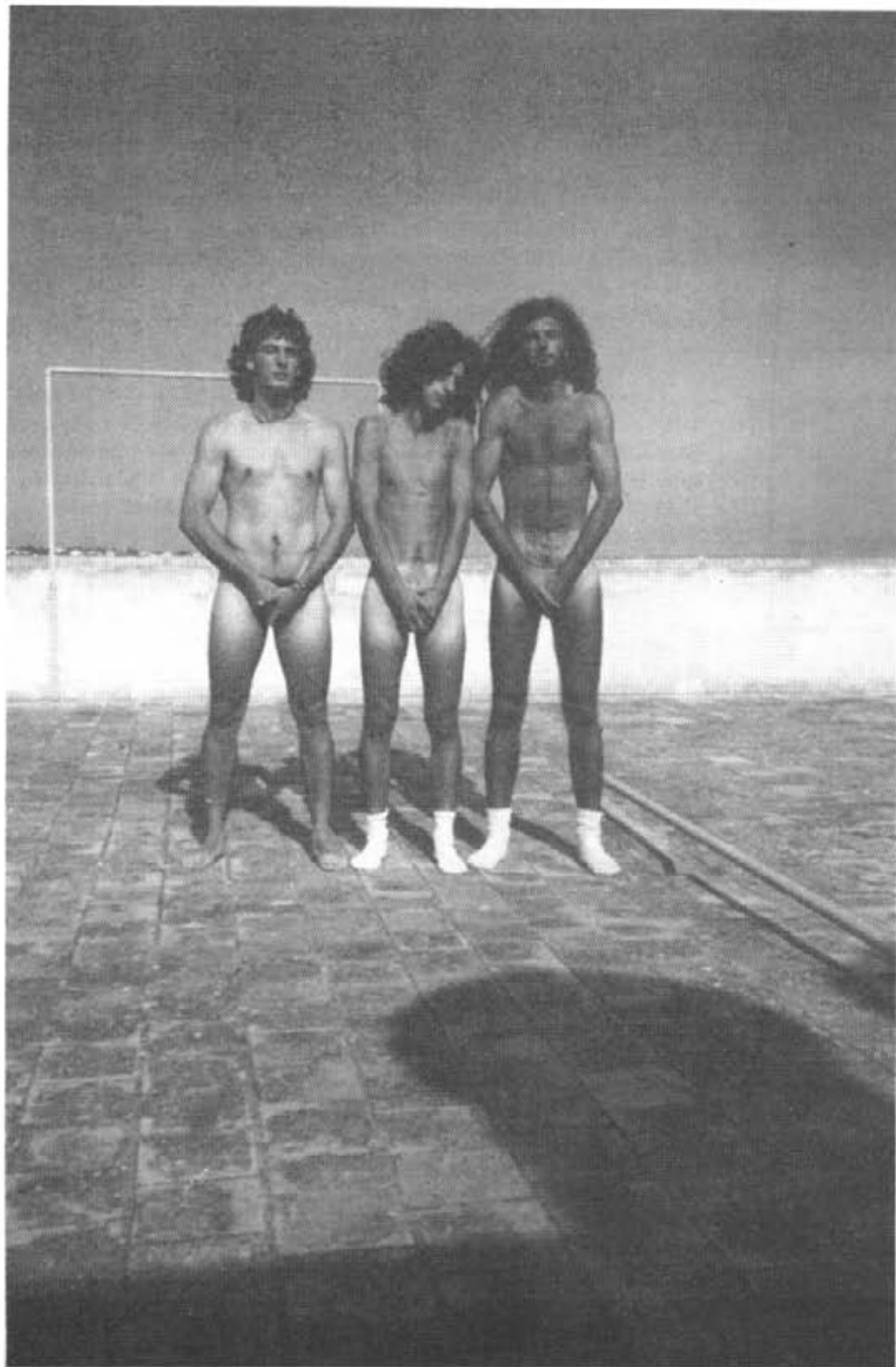
- Bé, el que nosaltres volem és divertir la gent. Les nostres lletres són això, divertides, estrafolàries...

- Però són lletres paròdiques, vivencials, o què?

- Sí, són un poc de tot això. "Fly, fly, bird", per exemple, és una paròdia dels tòpics que solen aparèixer a les lletres de rock. "Mario Guarras", en canvi, és totalment vivencial, basada en un personatge real, un autèntic macarra de baixa estofa. També, moltes vegades les lletres només tenen sentit per a nosaltres. Mira: una vegada vam assistir a una classe de música de Magisteri, de la qual ens van treure defora immediatament per goig nostre, perquè pensam fermament que les classes de música són sempre dolentes. Però la qüestió és que vam tenir temps d'escoltar com el professor cantava una cançó horrosa que deia "Vola, vola, paperet/que farem un ocellot". I d'aquí ens va sortir "Fly, fly, bird". Clar, això el públic no ho sap, però per a nosaltres, rera aquesta cançó hi ha tota aquesta història.

- És cert, allò de l'eròtica de l'escenari?

- En el nostre cas, sí: ens encanta estar damunt un escenari. En realitat, nosaltres som un grup essencialment de directe: per entendre bé els Turmix Asesino, cal escoltar-los en viu. a

més, tenim la sort de tenir un cantant que sap comunicar-se amb el públic, i que té una imatge que, com a mínim, crida l'atenció, he, he. I també, que tot el repertori és nostre, gairebé no feim versions. I això ja té mèrit, no?

- Per què creieu que va ser interromput, el vostre concert-sorpresa de Santa Cànida, juntament amb Corruptos i Midian?

- És que la pregunta no és per què

creiem que ens interromperen, sinó per què no parteix ja de l'Ajuntament la idea de muntar un concert de rock per als joves de Lluçmajor, i amb els grups de Lluçmajor. Si els sortiria baratíssim.

- I la resposta?

- És que clar, si tens en compte l'edat mitjana i la forma de pensar i de fer les coses que tenen els responsables de la gestió municipal, aleshores ja tot s'explica. Si vam haver de donar els nostres noms als municipals, i tot! Encara que els municipals, hi ha que dir-ho, es portaren bé amb nosaltres: ells, com ens van aclarir ja en aquell moment, només acomplien amb la seva feina i amb el que se'ls manava.

- Així doncs, el vostre missatge per a les institucions en general i les llucmajoreres en particular seria...

- Estam molt agraïts al nostre Ajuntament pel fet de ser un grup de Lluçmajor i haver hagut de debutar pel nostre compte a Campos, enlloc d'en una festa-concert que s'havia de celebrar a Lluçmajor fa un parell de mesos, i que ells impediren.

- Finalment, què en trobau, de la recent "moguda" musical de Lluçmajor?

- Doncs que està molt bé. Ja era hora que a Lluçmajor, un poble gairebé anti-musical si pensam en música pop-rock, hi començàs a haver qualque cosa. Ara hi ha tres grups que funcionen regularment -Midiam, Corruptos i nosaltres-, i d'altre gent interessada en la música que va preparant coses. I tot això, bé, és una passada. A més, les relacions entre els diferents grups és molt bona, és quasi com si fóssim una germandat, vaja.

- Alguna cosa a afegir?

- Sí, volem aprofitar per expressar el nostre agraïment a totes aquelles persones que, d'una manera o altra, es preocupen de nosaltres i ens donen suport, gent com en Biel Thomàs, que ens estima molt i és com si fos el nostre mànager i productor, els germans Montalvo, els Midian, Lluçmajor Ràdio, en Pep Manresa... Però especialment a en Biel Thomàs, que ens ha fet un munt de favors. A tots, moltes gràcies.

Text i foto: Sebastià Alzamora

De sants, remeis i totes herbes

En aquell temps que
hi havia un rei
que parava faves
i li queien ses baves
dins un ribell

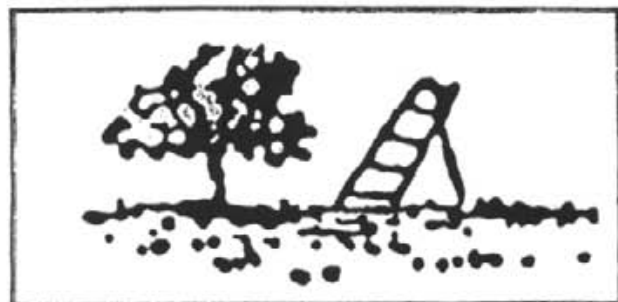
Hi havia també un homonet vell que tothom li deia es Jai de Sa Barraqueta, perquè vivia dins una barraca feta dalt un turó.

Era un home molt llest, tan llest que fins i tot va enganyar la mort i va guanyar a l'escambri dues ànimes al dimoni i gràcies a això va entrar en el cel, i encara hi és perquè no n'ha sortit. Des d'allà dalt, ens anirà enviant mes a més, les notícies i succeïts de l'any. També ens explicarà qualche remei, que estam segurs que si els seguim, (ara que es parla tant de qualitat de vida...), la nostra, millorarà ferm.

Ha tornat venir el setembre, s'acaba l'estiu i els dies comencen a acursar-se i a refrescar, apareixen els primers gínjols, això vol dir que s'ha acabat el temps de l'horeta, així els menestrals d'un temps en regalaven una grapada als seus mossos en senyal que la feina començava just en haver dinat.

També comencen les vetlades:

Al.lotes totes plegades
un gínjol vet-lo-t'aquí
sabeu això que vol dir?
que comencen ses vetlades.

Dia 5 és Sant Urbà i no ens convé gens que plogui perquè: Aigua de Sant Urbà lleva vi i no dona pa, i si tenim missatges, si encara hi ha qualcú que en tenguí, pensau que dia 8, celebració de la Nativitat de la Mare de Déu, festa coneguda popularment com la Mare de Déu dels missatges, és la data per renovar o revocar el contracte. Tots aquells que no pensàreu a donar els molts d'anys a les Càndides el mes passat, no passeu pena, encara hi sou a temps, ja que quan realment fan festa és dia 10 de setembre, des cap de dos dies podeu donar els molts d'anys a les Maries; dia 12 és el nom de Maria i

també és la festa de la Mare de Déu de Lluc i per tal motiu és fa la pujada a Lluc a peu de la part forana. Si voleu anar-hi, la sortida és dia 11 el vespre i us informaran amb més detall al Restaurant l'Espigolera.

Si hi anau per complir una promesa no sigueu tan mal pensats com aquell llucmajorer que va dir:

Oh! Mare de Déu de Lluc
i que sou d'interessada!
que per una botonada
m'heu tornada sa salut.

Prest comença sa tardor, és temps d'assecar figues, anau alerta als ruixats! perquè les figues banyades se corquen. També és l'hora de vermar, aquells que tenguin vinya.

Dia 26 és Sant Cosme i Sant Damià, los sants metges de Pina.

El mes de setembre s'acaba amb Sant Miquel, patró de Llucmajor i per concessió reial dia de la primera fira:

"Nos, Carles, per la divina clemència, Emperador sempre August dels Romans, Rei de Germània, i Joana la seva mare i el mateix Carles per la gràcia de Déu.

Reis de Castella, d'Aragó, de les dues Sicílies... Mallorca...

Per millorament de la vila de Llucmajor del nostre Regne de Mallorca desitjós que prengui força i a instàncies dels nostres familiars a qui de tot cor volem complaure... amb aquestes lletres, amb ple coneixement, deliberació i consell, per nostra reial autoritat vos concedim a vosaltres moradors i Universitat de dita vila, presents i futurs, sense perjudici però de veïns i estranys, que, cada any, el dia de Sant Miquel, se celebrin fires perpètuament, fires que volem que durin des del dia esmentat fins la festa de Sant Lluc Evangelista que celebra el devuit del mes d'octubre...

En testimoni d'això manam donar el present document sellat amb el nostre segell. Barcelona, primer de maig de l'any del Naixement de Nostre Senyor Jesucrist 1543.

Carles"

El dissabte de Sant Miquel pensau a anar a sentir el Pregó de Fires a la Sala d'Actes de l'Ajuntament, que enguany el dirà l'antropòleg valldemossí Sebastià Trias Mercant parlant de Ramon Llull, Llucmajor i Randa.

Ara és temps de tomar ametles i garroves, pels que hi anau vet aquí un remei que el podeu fer servir si de davall una pedra o de dins un forat de paret vos surt una aranya, (i qui diu una aranya diu una abella o un altre insecte qualsevol). El primer que heu de fer és recórrer a l'aigua fresca i si veïu que resulta insuficient, vos procurau unes quantes fulles seques de cascall i les posau damunt les bòfigues que hagin sortit a la pell. al cap d'una estona calmarà el dolor i suavitzant-se la part inflamada, circularà novament la sang com si tal cosa. I si la picadura la creix verinosa i es presenta l'inflor amb símptomes greus, llavors serà precis fer-hi unes fregues amb una substància molt senzilla, composta de dues parts d'oli d'ametles dolces i una d'amoníac líquid procurant en primer lloc buidar el cos tot el possible de tota mena d'aigües.

Màxima del mes: dia 5 i dia 6: 34'6 °. **Mínima del mes:** dia 31: 14'4

Pluges: 0'5 l. dia 7. Des del Maig no ha plogut cap litre.

Llunes de Setembre:

Plena dia 1, Minvant dia 9, Vella dia 16, Creixent dia 22, Plena dia 30.

Et falta l'espurna

T'he vist ja crec que per darrera vegada.
només el teu cos. Mancava l'esperit.
No eres més que màquina aturada
amb una altra connectada al pit.
La teva ànima ja ha pres la volada.

Has arribat i creuat ja la frontera.
No era estar amb nosaltres el teu destí.
S'ha apagat dins tu la flama darrera.
Ara seguirà per un altre camí.
Recorreràs ara senda vertadera.

Has deixat darrera tu el teu jove cos
que malgrat malmès encara pot dar vida
perquè té tancat i a dins ell ben reclus
eines bones per tapar altra ferida
salvant així un fill o un bon espòs.

Nosaltres volíem tenir-te el costat
un altre pic viu, alegre, fort i sà.
Déu també però el mateix ha trobat
i, sens consultar t'ha agafat la mà
i els seus braços oberts de bat en bat

t'han acollit a tu mon nebot major.
jo crec que és massa prest. No puc fer-hi res.
És massa tancada a la meua visió.
Les llàgrimes em cauen de tres en tres.
No entenc que això sigui el millor.

Pots estar segur que el que més greu em sap
és dir a mon fill i també al teu germà
petit el que a tu, ara t'ha passat
per un accident, un trist error humà
que te n'ha duit ben tot dret a l'altre cap.

Necessit plorar, tenc d'espeiar-me un poc.
Sols aquest paper on apunt el que em sent,
on intent mostrat el que de tu record
i em serveix també com a postrer llament
per convèncer-me nebot de que t'has mort.

Tenc molt cap a fora però avui la pena.
És mal de fer seguir. El banc torna estret.
Perquè ha arribat per tants trista condemna?
És molt forta la dolorosa escena.

El paper em fa de neutral confessor.
Ell a poc a poc el meu esperit calma
i em convenç de que pentura és millor
la mort teua a la clínica de Palma
que invalidesa greu a Lluçmajor.

Tu ets el segon, Antoni, dels nebots
a qui he vist morir, i és un mal costum
veure que així per un mal i tort rebot
s'apaga per sempre dels seus ulls el llum.
A tots els que t'estimen això avui els fot.

Per desgràcia, no té volta de fulla.
Cadascú té ben marcat el seu camí
i pot trobar a dins el paller l'agulla
o perdre la vida per travelar fi.
La mort ens arriba sempre i onsevilla.

Jo voldria dar-te darreres mercès
per lliçons de tennis que tu m'has donades.
Més per desgràcia, ta ànima no hi és.
Tu has partit ja a desfetes manades.
No et podré demostrat quant molt he après.

Només et desig, nebot, i ho dic de cor
que aquí on ara vas, et deixin la raqueta.
M'he d'aturar de nou. Em guanya ara el plor.
Jo tenc també la meua ànima estreta.
Tenc molta de pena si un nebot es mor.

No has volgut tornar de nou amb ta al.lota.
T'han designat per més alta missió,
per desgràcia ella, a això tampoc ho vota.
Plora entristida asseguda a un racó.
També li han posat amunt la seva cota.

Com expressar amb paraules el meu greu.
Com plasmar aquí els meus sentiments d'ara?
Com explicar ta mort, jove nebot meu
del que desconec quina pot ser la tara
per allunyar-se tan prest del viure seu?

Per què Déu meu, jo encara em deman
cridau cap a vós quan tenen tanta vida?
Per què ens preni tan prest els que estimam
omplint-nos d'un dolor fort que no té mida?
Sort que no sabem com serà, on ni quan.

Supòs que allà deçà, d'altra perspectiva
es veu amb vostres ulls la finalitat.
No obstant això sa còrpora inactiva
ens ha donat aire de fatalitat
que no voldríem que fos tan optativa.

Pere Maimó

EURO - IDIOMAS
Lluçmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
natis i llicenciats*

Acadèmia d' Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 Lluçmajor Tel 66 1133

Darrers pensaments

On has anat? A un món tot de silenci?
Un món de fosca i obscuritat total?
O no necessites ja qui et defensi,
no tens tu ja en absolut gens de mal?

Ets a un món alegre de llums i colors,
de sons llargs, eterns, i sempre musicals
o quan et tapi la llosa sens remor
s'acabarà tot? És això el final?

Malgrat el meu cor en pateix la temor
no crec en fosca ni que això és el final.
És només porta que s'obre sens remor
i ens permet l'entrada dins un nou portal

sense més patiments, ja pus, de cap casta,
sense ferides. On si no hi ha cos?
Tots són iguals, fets de mateixa pasta.
La vida és eterna i no té mai repòs.

Si jo pogués dir-te, nebot que has partit
que deixes aquí buit que no s'omplirà.
A ta família el cor torna petit.
Sabem però que ta mort no ha estat en va.

Malgrat no n'entenguem la finalitat
d'una mort jove i injusta al mateix temps
creim que és així el millor resultat
i de la mort sabem que cap està exempt.

Voldria, Antoni, tantes coses dir-te
que en aquests moments, tenc el cap tancat
més sé que no fa falta el cor obrir-te
perquè tu saps bé el que em passa pel cap.

Et daré les gràcies per la companyona
que, per mor de tu, seu ara al meu costat.
Ella sap cert que la vida no perdona
i s'enfronta a ella amb serenitat.

Malgrat que els seus ulls es neguin amb la pena
que ta partida li ha posat al cor
que jamai es borri del seu cap l'escena
de veure el promès tombat al sol que es mor,

això és sols la prova, no obstacle insalvable
perquè la persona maduri un poc més
malgrat avui sigui tan desagradable,
escaló pujant, pareix a l'enrevés

que és ni més ni pus que una passa enrera
que el cor ens omple de fútil feblesa.
Quan ens separa la més trista frontera
enyoram aquell, tot ple de gran noblesa

que ha creuat del tot la porta sens retorn
i ens ha deixat amb patiment profund,
amb sang calenta, com si sortís del forn.
L'adéu és tan trist quan es fa tan rotund.

Aquests desastres són però, segons crec
proves que ens reforcen, que ens fan ser madurs.
No fa però que la mort no sigui en sec
el patiment més fort, greu, sincer i dur.

I més si és el mort una persona jove
plena de vida, potent vitalitat.
Quan a son pit el batec ja no cova
fa desesperar i ens omple d'ansietat.

Ell ja és però feliç dins un nou món
on no impera mai la força d'egoïsme
i el gaudi de Déu és per tots els que allà són,
on ja no tenen por. Allà no hi ha abisme.

Món on tot és pau. L'amor allà impera.
Força superior que estira envant.
Un món sense cap mal, amb veritat sincera,
món de bondat pels qui tenen dolç encant.

Sé que és millor que estigui on està.
Ell no és la closca que a la U.V.I. he vista.
És vida, eternitat, una eterna mà,
força i bondat que a tot passa revista.

S'al.lota es queixa perquè no el té a prop
sencer, content, sà, de nou al seu costat.
I això és per a ella avui un molt fort cop
que al seu cor ha obert un mal forat.*

Sa família plora. Més no el veurà
Això és per a tots un forta espina
que quan es clava, quan fer un cor humà
amb un fort dolor que el cor assassina

és molt difícil de llevar o espassar.
Tant pares com germans, oncles o padrins
Qualsevol classe d'amic, familiar
amb un poc, per a ell d'estimació dins

el seu cor, amics o simple coneguts,
persones que un poc l'havien tractat
no n'hi ha cap amb els ulls avui eixuts
ni que la pena un moment no l'esclat.

Tots els amics i els joves esportistes,
jugadors bé de tennis o de futbol
han abandonat avui del tot les pistes.
Sí. És massa greu, massa profund son dol.*

Voldria dir-los que estic ben convingut
que ell és aquí molt més ara que mai.
No té el seu cos per servir-li d'escut
més no el limita ni el temps ni el llarg espai.

Ell ara és de vers la flama de l'amor
que t'envolta Elisa sens que et donis compte.
Ha tornat eteri i no pateix dolor.
Només a davant Déu ha de retre compte.

Déu és per mi l'alta bondat suprema
que dona, segons es mereix, a cada qual.
No importa per ell passar doncs, gens de pena.
Segur que el deute el té ja ben cabal.

També em deman per quin motiu però
Déu ens castiga si no hem estat dolents.
Resposta ve silenciosa a mon cor:
Sols aquells més sants, aquells que són valents,
poden soportar les proves com això.

L'enyorança serà mala d'aguantar.
Els dies seran trists sense veure'l a ell,
sens poder de nou estrènyer fort la mà
o pegar-li dolç un cop en el clatell.

Em costa molt pujar al més alt del cim.
Camisa banyada. no estic suant gens.
Cada pic que m'alç patim amb mateix llim:
pena massa forta. El cos no em sostén.

He de fer pausa, no seguir escrivint.
Les forces falten. He d'aturar de nou.
Tanta sort però que no em passa sovint,
és massa el que ara a dins el pit em cou.

FINS QUE ET VÉNGUI A VEURE.

Sessió d'estrena

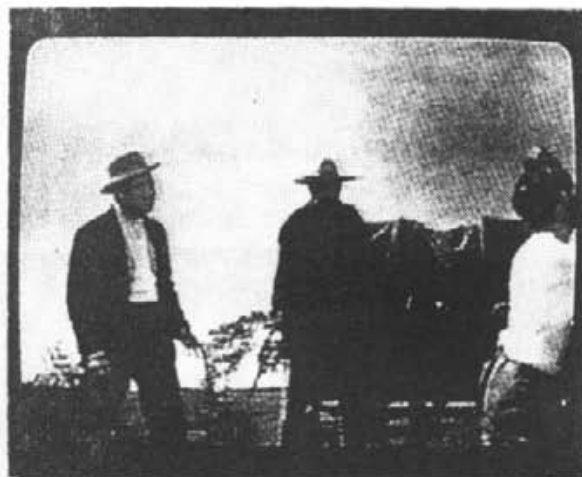
La mutilació de l'obra d'art (i II)

"Tampoc. Què és una neula? És una cosa que es veu. Que té gust. Que es menga. No és res."

Pascal Quignard

Parlant concretament del passi de films per televisió aquests normalment són tallats a ambdós costats perquè ocupin tota la pantalla (l'escandolós resultat és conegut com a "full screen"; d'aquesta manera es prescindeix d'entre una i dues terces parts del format original, amb totes les conseqüències que això implica. I no dubten a dividir un mateix pla en tants com siguin necessaris, o crear panoràmiques postisses per fer-nos veure les accions i gestos que queden fora de la pantalla del televisor. I tot perquè els que comanden diuen que el públic no vol veure, a la seva pantalleta, les dues franges negres horitzontals que caracteritzen tota emissió d'un film en scope feta correctament i que, entre els seus detractors, té un nom: efecte tiritat.

Un cineasta nord-americà deia que tallar el format original de la cina és com comprar un quadre i tallar-ne un tros de la mida que hem de mester per decorar una paret. Per sort les cadenes de televisió -tret, en tot cas, d'Antena 3 i potser Tele 5- pareix que s'esforcen per televisar cada vegada més films en scope original, sense tallar-los ni comprimir-los per fer-los

Què fa l'home de la camiseta blanca de la imatge superior? No se sap; coses de la televisió

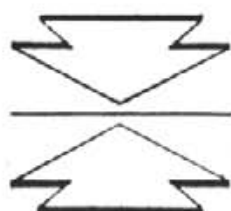
cabre en la pantalla. Aquest canvi de política, que és favorable a la credibilitat de la televisió, no s'ha vist reflectit al món videogràfic: segons pareix no hi ha manera que es comercialitzin les cintes correctament; evidentment, com per tot, hi ha algunes excepcions, escassíssimes, que no fan més que

confirmar la regla: la pel·lícula **Euro-pa** s'ha comercialitzat als Països Catalans doblada al català i al castellà en format full-screen, i en versió original subtitulada en format scope original. De tota manera sempre ens queda

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

**CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES**

**OBERT DILLUNS I DIJOURS
de 17 a 21 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Llucmajor)**

CENTRE OFTÀLMIC

Dra. Cristina Bofill

**CITA PREVIA
Tel. 66 22 82
Dilluns i Dijous
de 17 a 20 hs.**

l'esperança que això canviï quan es comercialitzi de forma regular la televisió d'alta definició; el seu format panoràmic farà que no sigui possible veure les pel·lícules adaptades a la pantalla televisiva convencional... en no esser que posin franges negres verticals a cada costat!

Els talls publicitaris són l'única manipulació que el públic televisiu en general està d'acord a suprimir. A més de ser un atemptat en sí mateixos, esdevenen més funests segons la forma en què són executats: davant els talls en un mateix pla o en un moment d'intriga per intercalar publicitat (Tele 5) actes com inserir un cartell amb el títol del film (TV3, TVE, TV2) s'agraeixen per sobre del seu mèrit.

Finalment parlaré de la manipulació de la veu, és a dir el doblatge. És l'única que ja se sap que es durà a terme des que surt de les mans del seu director. El doblatge de la veu dels actors ens pareix la solució més raonable i, sobretot còmoda, al pro-

blema d'entendre els diàlegs d'un film en una llengua que desconexem; a més ens sentim orgullosos de ser l'Estat posseïdor dels dobladors més bons de tot el món... i en realitat és pràcticament l'únic que dobla la llengua original. Just per respecte al treball de l'actor s'hauria d'acabar aquesta mania del doblatge. A més, ningú que apreciï el cinema més que per contar-nos una història entretinguda negarà que una pel·lícula guanya en sentiment si s'escolta en la llengua original, malgrat en un principi sigui molest haver de llegir els subtítols (si heu sentit la vertadera veu de Gérard depardieu o de Harrison Ford ho entendreu). Un exemple: **Tous les matins du monde** és una adaptació francesa d'una novel·la francesa que està ambientada a la França del segle XVII; per tant veure **Tots els matins del món** (la vam poder veure en versió catalana en el Cine Club del Teatre Principal) en principi és tot un luxe perquè poder veure un film en un cinema en la teua llengua ara per

ara a Mallorca no deixa de ser una raresa. Aquest film només va tenir un passí i no va ser estrenat al Chaplin fins a principi del mes de maig... curiosament en versió original subtítulada! i la veritat és que podent triar entre un Jean Pierre Marielle expressant-se en català o en francès sense cap dubte escull el darrer, i el mateix dic de Gérard depardieu, Anne Brochet i Guillaume Depardieu.

Així i tot no crec tampoc en el dogmatisme i si un film no té uns diàlegs molt difícils de doblar a l'hora de ser fidels al seu missatge i el doblatge és bo no veig perquè no es pot veure doblada si no hi ha possibilitat de veure-la en versió original. Pel·lícules com **La guerra de les galàxies**, **Sommersby** o **Basic Instint** es poden veure perfectament en qualsevol llengua sense perillar la seva total comprensió. Encara que seria millor si els propis directors també dirigissin els doblatges.

Jaume Salvà

PONT DEL PILAR

8-12 d'octubre, 5 dies a Rússia

Aviò + Hotel + Excursions guia
Pensió Completa
82.500 ptas.

I ara també al SUPERMERCAT
PROHENS de dilluns a divendres
de les 19 a les 21 hores
Tel. 12 01 64. LLUCMAJOR

C/ Maria Antònia Salvà, 38
Tels. 26 74 50 - 26 54 58
S'ARENAL

EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LES

**GERMANES
PUIGSERVER**

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:

De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19

I els dissabtes de 9 a 19

C/. Orient, 8

Tels. 66 20 08 - 66 11 12 - 64 05 14
LLUCMAJOR

COLORINS

MODA
INFANTIL

C/. D'es Vall, 107

66 27 26

LLUCMAJOR - MALLORCA

Aplec de Patiments (VII)

Patir la manca d'imaginació

Ja és un tòpic un poc marejat, dir que la premsa mallorquina, durant els mesos d'estiu, no troba temes amb què omplir les seves pàgines, i que sistemàticament acaba recorrent a les notícies d'epidermis grogosa per tal de mantenir ocupat l'il·lustre públic lector. Però al cap i a la fi, tal com sol succeir amb els tòpics, aquest també inclou una veritat poderosa, de la qual n'hem pogut tornar a fer constatació al llarg d'aquesta temporada estiuenca que a hores d'ara ja està fent les darreres. De totes maneres, encara sort que enguany els periòdics han disposat de la molt insigne figura del misteriós piròman, la qual ha servit, a banda de donar justificació a la tinta vessada, de pa i circ per al poble, que s'ha ocupat d'elaborar les més intrincades i hammettianas hipòtesis sobre la identitat, motivacions i mètodes del/s vandàlic/s subjecte/s.

En qualsevol cas, i a desgrat de la valuosa aportació de l'esmentat delinqüent dels mistos, els papers illencs, acomplint amb un tàcit costum cíclic, han tornat a dur a les premses els respectius suplementes d'estiu, i han tornat a farcir-se d'actors fugint de l'stress a cops de

porronades "culturals", de polítics en banyador i panxeta -enguany no ha faltat ni Le Pen, visca el turisme de qualitat-, de monarques i figurons de la "jet" a la baixa i de periodistes gastant-se la barra en els locals nocturns de moda. Així, per exemple, el diari líder de vendes a les Balears no posava cap emperò a dedicar la totalitat de les seves pàgines centrals a mostrar com la nostra discreta reina treia a passejar la seva cusseta bufona (de nom "Fifi", em pens), mentre que el molt circumspecte senyor Alemany, que mai no fa vacances, no podia evitar de dir la seva respecte dels pits de Claudia Schiffer -la donzella en quarrentena-, això sí, des d'una perspectiva perfectament ajustada a dret. Fins i tot la conferència de Vargas Llosa en el Principal -acte final de la celebració del centenari d'aquell rotatiu- va resultar mandrosa i com de sobretaula, amb un Llosa que fugia del tema pel camí de l'anècdota poc o molt graciosa i un Baltasar Porcel que en la presentació maldava per demostrar a un públic més aviat figuratiu el seu vast coneixement del panorama de la narrativa contemporània universal.

Però en tota la febrada vacacional

del "kistch" periodístic, no ha faltat el diari que ha volgut aportar la innovació, en forma de debat social pedestre, al repertori habitual de la "premsa lleugera". Llàstima que el resultat no hagi estat, diguéssim, massa lluit, malgrat el ressò obtingut per la iniciativa: fins i tot El País, tot ecumènic ell, ha tractat la polèmica sobre els xuetes encetada per devers Sa Pobla arran d'un debat publicat en el diari en qüestió i un article d'un capellà de principis i fidelitat insubornables. Però sembla que ressuscitar una polèmica que donava tots els indicis d'haver estat afortunadament abandonada i superada pel conjunt de la societat mallorquina no és el recurs més afortunat per donar tirada, prestigi i aire d'independència de criteris a un periòdic. ha mancat imaginació, o ganes, per posar en marxa un debat que realment resultàs d'algun interès per als mallorquins dels noranta: una ocasió mal aprofitada per part de la publicació susdita i dels qui s'han volgut gatinyar en una disputa basada en la trista convocatòria d'un fantasma que put amb l'olor de la vergonya d'una terra.

Sebastià Alzamora

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEIGS

Informació: Tel. 66 03 17 - LLUCMAJOR

*Sabates
Ca'n Gramet*

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

C/. Bisbe Talxaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

Malgrat la negativa per part de Costes per la manca dels corresponents permisos, per a fer el bünquer-Rabasco i el balneari-G. Oliver, i malgrat l'ordre del batle d'enderrocament, és el tercer estiu que els arenalers i estiuejants han "gaudit de les excel·lències arquitectòniques de la zona" que més s'hauria de viciar de s'Arenal de Lluçmajor.

Però com que no hi ha mal que per bé no vengui (diuen els castellans) enguany el bünquer-Rabasco ha estat camuflat pels cartells de toros que promocionen "su fiesta nacional".

Pot estar content, senyor Rabasco. El formigó que va posar per delectació de tots al menys haurà servit per fer propaganda, entre altres, del vostre paísà?, José Muñoz, cordovès. Ningú no pot saber quins són els designis del Senyor. Per ventura les infraccions urbanístiques del regidor d'urbanisme (valga la redundància) hauran servit perquè un jove pugui triomfar i honorar, matant animals en públic, tot el món en nom d'Espanya. També, si s'hi aficionen els mallorquins, a tan macabra "festa", haureu contribuït a colonitzar els autòctons de l'illa.

Ja en temps del PSOE, quan encara no se'ns havia emmordassat i se'ns permetia, al públic, exposar les nostres opinions i queixes referents a la política municipal, ja hi va haver persones que exposaren la seva creença que els ratllats del clavegueram estaven mal posats. La direcció de ferros era paral·lela al cantó de les voravies. En aquell temps encara no s'havia posat de moda l'ús massiu de la bicicleta però avui, gràcies a Déu, s'ha vist que és un mitjà de transport saludable i no contaminant però també es veu que és molt perillós degut a l'apatia dels nostres regidors la majoria dels quals empenen el cotxe com a mitjà de locomoció. L'únic interès que han mostrat per la bicicleta ha estat el de cobrar una placa de circulació per uns carrers que, entre clavegueres, clots, contenidors no senyalitzats i sense llum durant la nit i rampes de formigó per als cotxes, s'han convertit en un gincama que els llucmajorers i llucmajoreres de certa edat no poden superar.

Referent als accidents que això pugui causar als ciclistes, els aconsellam que si sofreixen algun mal personal o al vehicle, vagin a cobrar a l'Ajuntament i si no els ho paguen, que parlin amb un misser, ja que és el Consistori el responsable del bon manteniment de la via pública i no l'encarregat de posar o de tolerar trapes, que podrien ser, fins i tot, mortals.

Les actuacions dels grups musicals que han actuat a les festes de santa Càndida no han estat a l'alçada de les circumstàncies. A plaça hi va haver ball per als vells però els grups que interessen als joves varen brillar per la seva absència.

Enguany, tant Montuïri com Campos han estat més a l'altura dels temps actuals i han aconseguit no només que els joves del poble no se n'anassin sinó que n'hi venguessin d'altres indrets.

Mem si el nostre regidor de Cultura espavila i torna una miqueta més modern que la nostra joventut té truiera i ballera, i a més a més, de grups locals, no ens en manquen...

Per a la presentació del nou setmanari MIGJORN - setmanari que ens informa del que passa a la nostra comarca, aglutinant Lluçmajor, Campos, Santanyí, Ses

Salines, Porreres i Felanitx- hi va haver dificultats ja que quan el dilluns abans de la presentació -aquesta s'havia de fer en divendres- es va anar parlar amb el regidor de Cultura per demanar-li la sala d'actes de l'Ajuntament, però aquest va contestar que s'havia de fer una instància al Sr. Batle i que en tan poc temps no sabia si la podria contestar d'hora.

L'òliba, que té molt bona memòria, se'n recorda d'una propaganda electoral que s'envià a les cases durant les darreres eleccions locals en la qual es deia que si l'actual batle sortia elegit com a tal, es dedicaria íntegrament al poble. Si és un home de paraula i ho fa així com ho va prometre, Déu ens agafi confessats si d'aquí a dos anys hi torna a sortir i no ha promès res d'això... Les instàncies, les haurem de fer un any per l'altre. A la fi, però, l'acte de presentació del MIGJORN va tenir lloc al Teatre Recreatiu. Es veu que hi ha coses que no interessin al nostre Ajuntament.

Devers els dominis del xerif Xim, aquest estiu s'ha desencadenat el que podríem anomenar "la guerra dels fems". No és que la gent es tiri bosses plenes de fems pel cap, però si les coses continuen així podria ser que en caigués alguna damunt qualche municipal, encara que aquests siguin els únics que no en tinguin cap culpa.

Anem als fets: al carrer Berga, al costat de la mar, des de fa molt temps hi ha hagut tres contenidors per als fems. Aquest estiu, una senyora diu que fan pudor i sistemàticament els ha anat transportant al carrer Miramar, al passeig marítim de s'Arenal, creant embossos de circulació i mal efecte als turistes. Per molt que el servei municipal s'ha esforçat a tornar posar els contenidors al seu lloc, l'endemà tornaren aparèixer al carrer Miramar. Fins i tot, segons contenen els veïns de la zona, encadenaren els contenidors i algú tallà la cadena i els tornà canviar de lloc. Per resoldre el problema, els que governen, decidiren de llevar-los, i al vespre, quan els habitants de la barriada anaren a tirar l'"apreciada" mercaderia, es trobaren sense contenidors. Un municipal els informà que havien d'anar a tirar els fems devora la plaça Reina M. Cristina o devora el club nàutic. N'hi va haver que s'hi oposaren i el municipal -suposam que, complint ordres-, els prengué els noms. Uns dies després i davant les molèsties que aquesta decisió governamental havia suposat per als habituals usuaris dels contenidors, es reuniren i decidiren de sortir el vespre tots a la mateixa hora i dipositar les bosses de fems al lloc que abans ocupaven els esmentats contenidors. Algú avisà un regidor i al vespre aquests contenidors tornaren al seu lloc.

Però el problema continua, ja que continuament hi ha uns quants municipals, de vegades tres, que nit i dia vigilen els contenidors, no fos cosa que la senyora del nas fi els torni a canviar. I mentrestant, el poble paga.

El regidor que va rebre la telefonada a les tres de la matinada, ha manifestat que pensa que la solució seria de posar-los al lloc on hi ha els taxis. En vista d'aquests fets, l'òliba està preocupada per la poca autoritat que té un batle que no pot aturar aquests atropellaments i que per evitar problemes permet que una persona, que segons tenim entès tira els fems sense la bossa pertinent, surti amb la seva.

El mussolet té por que com que els taxistes també tenen nas, no hi estaran gaire d'acord i a més resulta que com que els contenidors són tan molestos, el parc mòbil de s'Arenal augmentarà, perquè no serà gens estrany veure gent que continuament passegi contenidors pels carrers, d'un lloc a l'altre, en espera d'aconseguir que els posin a una altra banda.

És possible que la cosa sigui difícil de resoldre per manca de mitjans legals per castigar la infractora, però el falcó, que no és au d'anar per les branques, creu que un possible remei seria el de la llei de Talió. Si els regidors de l'Ajuntament es solidaritzen -avui per a tu i demà per a mi- i durant uns quants dies telefonen durant la nit (amb intervals d'una hora, per exemple) a la telefonista nocturna, per mirar de solucionar aquest problema, és ben segur que al menys les telefonades a hores intempestives s'acabaràn.

I per finalitzar, hem de dir que la gent que ha patit i pateix les molèsties d'aquest fet va ben bufada i creu que claudicar davant actes com aquest seria una baixada de calçons que desprestigiaria l'autoritat del batle.

**CENTRE ÒPTIC
EXPOLENT**

LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIÓ

M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

C/. Berga, 26 - Tel. 26 33 74

S'ARENAL

A la memòria de Toni Martí Maimó, gran esportista i gran persona

És trist quan una persona se'n va i més si és jove i ple de vida, però el que més m'omple de tristor és que sigui un esportista. Sabem que no va ser culpa teva, tu mai no ens haguessis fet això, Toni. Sempre ho he dit, i els qui em coneixen ho saben, que per a mi una de les coses més belles és el somriure d'un infant... i ara vull afegir, després de conèixer-te, el somriure d'un jove. Així ho pens i així ho escric.

Allò que quasi ningú no sap és que aquest estiu, passaves gairebé cada dia per davant casa meua, a sa Ràpita, les teves passes em resultaven familiars i més coneixent-te com ho feia des que et vares iniciar en els equips inferiors del CD Espanya. Ara ja només em resta el teu record, sempre alegre i amb el somriure d'un jove que, dissortadament eres tu, Antoni

Martí.

Una altra cosa que mai no havia comentat és que eres dels pocs jugadors que sempre acceptava la puntuació que et donava cada dilluns, després de jugar l'encontre corresponent al nostre camp, al diari Última Hora, fos bona o no, i és que eres així d'alegre i de desenfadat. Ho vares donar tot en vida com a esportista, però com a persona vares fer molt més. Vares pensar amb els altres, en altres éssers que ho passaven molt malament i ara, gràcies a la donació dels teus òrgans vitals, altre gent és viva. Per ventura no són esportistes com tu, però és igual, et deuen la vida. Naturalment hi ha coses teves que no han mort, continues viu en l'ésser d'altres persones que tan sols no coneixies. Però per a qui et coneixia tampoc no moriràs. El teu

record continuarà viu perquè ho vares voler així. Per això, repetesc, ets gran, Toni.

J.Q.

La ciutat de Lluçmajor recorda amb tristesa immensa en Toni Martí Maimó, de l'Espanya gran Defensa.

En un difícil creuer de sobte la mort vingué... Va finir sa missió. Morí i la vida comença d'en Toni Martí Maimó, de l'Espanya gran Defensa.

Ell sempre a punt i d'acord amb tots; guardam son record d'amistat i d'unió, d'esportivitat intensa d'en Toni Martí Maimó, de l'Espanya gran Defensa.

Evocam son esportiu estil, com si fos ell viu, uan fort xutava el baló per sempre lluitar i vèncer en Toni Martí Maimó, de l'Espanya gran Defensa.

Molts et tenim ben present, amb nosaltres molta gent, l'loam sa donació, sens humana recompensa, d'en Toni Martí Maimó, de l'Espanya gran Defensa.

J.Q. i S.R.

**ESPORTS
LLOMPART**

Espardenyeria

GRAN VARIETAT
D' ESPARDENYES,
PRENDES ESPORTIVES
I ARTICLES DE PESCA

C/. Estrella, 21
Tel. 66 05 78
LLUCMAJOR

**MODA
INFANTIL
I JOVENIL**

C/ Major, 101 - Tel. 12 01 34 (l lucmajor)

CD Espanya / Preferent

Merescut homenatge a Don Antoni Palou

Miquel Mas, nou president de la junta gestora espanyista

J. Quintana

El vaig conèixer quan jo tenia setze anys i jugava amb els juvenils del C.D. Espanya. Record el seu seat coupé 850, de color verd, quan ens acompanyava per aquests camps de Déu a disputar el partit corresponent. Bon viatge d'anada, i millor de tornada. Amb don Toni era diferent, ens aturàvem a Ca'n Fideu i allà vengam menjar frit i tacons. Després de la meua, naturalment, varen passar altres generacions però el personatge continuava essent el mateix: don Toni Palou amb els joves, com un mestre, com un amic. Per a mi, un dels homes que més a fet per l'Espanya i estic segur que si féssim una enquesta entre tots els jugadors, don Toni se'n duria la palma.

Don Toni Palou va venir a viure a Lluçmajor l'any 1948. Va ser el segon diumenge d'agost d'aquest mateix any, festivitat de santa Càndida -se celebraven les Noces de plata del futbol llucmajorer- quan el menescal Damià Contestí el va convidar a veure el CD Espanya. Va ser el seu bateig futbolístic amb l'entitat llucmajorera perquè des d'aquell dia el sr. Palou ha estat vocal, secretari, vicepresident i president del club. Tota una vida dedicada al CD Espanya.

Quaranta-cinc anys per i per al club, són molts anys i per això pensam que va ser més que merescut l'homenatge que li varen dedicar el passat 8 d'agost, també festivitat de santa Càndida. Abans del partit que enfrontava l'Espanya i el Platges de

D. Antoni Palou Ferrer, tota una vida dedicada al C.D. Espanya

Calvià don Toni va efectuar la treta d'honor.

Hagué de ser el jove president, Miquel Mas i la seva junta gestora qui ten-

guessin la idea d'aquest homenatge i pensam que ja se li hauria d'haver fet molt abans. Va ser un dia esplèndid, una bona entra-

El batle de Lluçmajor, Gaspar Oliver i el president del C.D. Espanya, Miquel Mas fent entrega d'una placa commemorativa a D. Toni Palou

da, la presentació de tots els equips espanyistes, amollada de coloms, la banda de cornetes i tambors i un convidat de luxe: el Platges de Calvià que va venir per sumar-se a un homenatge, a un home que, pensam que per tot allò que ha fet en benefici del futbol, val la pena posar el seu nom en majúscules, D. ANTONI PALOU FERRER.

MIQUEL MAS, NOU PRESIDENT

Fa tres anys va ser amb Pep Mòjer, la temporada passada amb Jordi Martí i enguany amb Miquel Mas que, si no hagués estat per ells l'entitat espanyista ja no existiria. Al final d'aquesta temporada passada es va repetir la mateixa història que en l'anterior (ja feia dues vegades) quan Jordi Martí va dimitir ningú no va voler ser president del primer club llucmajorer. Va haver de sortir un al.lot jove, en Miquel Mas, per tal d'evitar el desastre. Es va formar una junta gestora que és ara qui dirigeix el club. El primer encert d'aquest jove president va ser, sense dubtes, renovar l'entrenador Joan Llompart i aconseguir que la majoria de jugadors de la temporada passada quedassin així com també alguns directius a més de recuperar-ne d'altres com Agustí Roig i Joan Garcia.

Al moment de tancar l'edició no us podem oferir la lista de tots els directius ni dels jugadors perquè encara no hem rebut cap comunicat del club però de seguida que tenguem aquesta informació la vos donarem.

I Preferent

CD Espanya

Espanya, 0 - Son Roca, 0

ESPANYA: Salvà, Corbalán (Mas), Jaume, Cosme, Andreu, J. Clar (Tomas), Martí, Magaña, A. Clar (Bonet), Ferretjans (Barceló) i Marín.

Abans de començar el partit el capità de l'Espanya, Cosme, Tomàs i Sebastià Martí, germà del recent finat Antoni Martí, varen portar el dorsal n. 5 de l'infortunat jugador espanyista fins al centre del camp per, poc després, depositar un ram de flors sobre la camiseta. Amb tot el públic dret, es va guardar un minut de silenci en memòria d'A. Martí i els jugadors locals portaren braçalets negres. Al final de l'encontre, la camiseta i el ram de flors foren entregats a la mare d'Antoni Martí. Des d'aquestes planes donam el condol a tota la família, de part de tots els col·laboradors de Lluçmajor de pinte en ample.

El CD Espanya de nou a escena

Comentari: Aquest va ser un partit clàssic de principi de temporada que va enfrontar un equip, el CD Espanya, el qual fa dos mesos va estar punt d'ascendir a III divisió i un

altre que va baixar d'aquesta categoria, el CD Son Roca. El resultat 0-0 creiem que és just perquè si els locals, entrenats per Joan Llompart, tengueren més ocasions de marcar,

també és veritat que els homes de Tolo Ferrer es varen situar molt bé a la defensa.

J.Q.

La UD Arenal continua a III Divisió Nacional

Us oferim la fotografia de l'equip de jugadors de l'UD Arenal, conjunt que continua a III divisió nacional i que acaba de guanyar el XXIII Trofeu Ciutat de Lluçmajor, un quadrangular en el qual participaren l'Espanya de Lluçmajor, el Vilafranca, l'Algaida i l'equip organitzador, la UD Arenal.

Benvingudes les piscines municipals

Entre els mesos de juliol i agost s'ha enregistrat un promedi d'ocupació d'unes quatre-centes persones diàries

Amb l'assistència de Joan Verger, president del CIM i del batle de Lluçmajor, Gaspar Oliver, el passat 3 de juliol s'inauguraren tres piscines municipals, ubicades al recinte del camp d'esports, les quals han vingut a omplir un buit que hi havia a la nostra ciutat, en aquest tipus d'instal·lacions.

Hem sentit moltes vegades allò de "a l'estiu a Lluçmajor no queda ningú". Aquesta és ja una frase feta però enguany no respon a la realitat perquè nombroses persones, nins, joves i gent major, han fet ús d'aquestes noves instal·lacions municipals fins arribar a un promig d'ocupació, en els mesos de juliol i agost, de devers quatre-centes persones al dia. A això ha contribuït la bona disposició del recinte i uns preus modèlics que van de les cinquanta pessetes diàries per als menors de 14 anys i jubilats fins a cent pessetes per a la resta d'usuaris i a més s'ha de tenir en compte que els carnets d'abonats, proporcionalment, encara resulten més econòmics.

PERSONAL QUALIFICAT

La cosa que també ha resultat exitosa han estat els cursos de natació, organitzats pel consistori i que ja es venien impartint en anys passats en una piscina particular. Durant aquests mesos d'estiu els cursos han tengut continuïtat, dirigits per Joan Noguera, professor d'Educació física d'ensenyament secundari, titulat per la INEF el qual, juntament amb tres monitors de natació han impartit classes a gent de totes les edats, començant per nins

molt petits fins a majors de més de seixanta anys.

Tres socorristes, amb torns de dos cada dia, són els encarregats de vigilar els nombrosos banyistes. El constant truí dels nins i nines ha comportat algunes resquillades i alguns cops, petites lesions que han estat solucionades sense més importància. Sortosament, no hi ha hagut accidents importants i els socorristes han passat aquest primer any amb bona nota, encara que seria millor, per al proper estiu, que l'Ajuntament posàs una persona encarregada de despatxar els tiquets i que aquesta tasca no l'haguessin de fer els socorristes, ja que no és el seu treball i a més a més, el temps que despatxen no poden vigilar.

ORDRE PUBLIC

Enguany ha estat un estiu experimental per al nostre Consistori i ha hagut d'anar socionant petites mancances sobre la

marxa. Si tenim en compte els baixos preus de les piscines i la quantitat de gent jove que tenim desocupada, no hem de trobar estrany que entre ells, hi hagi algun grupet de "gamberros" i de joves poc sociables. Aquests, s'ho passaven d'allò més bé, evidentment en perjudici de la resta d'usuaris. Aquesta deficiència va quedar coberta per un policia local, el qual va cridar l'atenció i va sancionar si era necessari als qui no es comportaven adequadament. Això va permetre que tothom disfrutàs en pau i tranquil·litat d'aquestes instal·lacions.

FUTURS PROJECTES

Després de la gran activitat que hi ha hagut a les tres piscines, dues de grosses i una tercera per als més petits, ja s'han preparat els fonaments perquè una d'aquestes sigui cober-

ta i climatitzada amb l'objectiu d'oferir l'oportunitat de practicar l'esport de la natació durant tot l'hivern i per ventura també s'hi podria incloure la futura escola municipal de natació.

Un altre avantatge per als llucmajorers que veuen com un recinte esportiu municipal que, inicialment només tenia un camp de futbol, actualment presenta una ampla oferta a la població per a la pràctica de l'esport que cadascú prefereixi, d'una forma gratuïta o pagant una quantitat mínima com és el cas que ens ocupa. Falten altres instal·lacions, entre elles no hi seria de més una pista d'atletisme. Creiem que tot arribarà i per ara ja tenim unes piscines municipals que feien molta falta i que, en vistes dels resultats que han obtingut, les donam la benvinguda.

I. Barceló

Atletisme

VII Cursa Popular Sant Jaume 93

Joaquín

1er. Local: Rafael Cecilla

Cada any, i amb aquest són set, a s'Estanyol s'organitzen unes curses populars que, per la gran quantitat de trofeus i de participants ja s'han fet famoses a tot Mallorca. Hi col·labora, a més de l'Ajuntament, el Govern balear i el Consell Insular però sense cap dubte, i això ho sap tothom, els veritables promotors d'aquesta competició són Biel Paniza (Bar Ca na Marola), Pere Cantallops (Pintures automòbils) i Tomàs Cantallops. Per tant, "chapeau" per a tots tres.

CLASIFICACIONS, CATEGORIES I DISTANCIES

Pre-mini masculí (1987 i posteriors), 60 m.

1er. Tomeu Gual
2on. Ivan Nonell
3er. Joan Magraner
1r. Local: Jacobo Lobo

Pre-mini femení (1987 i posteriors), 60 m

1ra. Ana Maria Oliver
2na. Carmen Reyero
3ra. Viveka Rytzner
1ra. Local: Antonia Morell

Mini femení (1985 i 86) y 430 m

1ra. Catalina Mascaró
2na. Maria Pau Farres
3ra. Elena Zaberner
1ra. Local: Guadalupe Sánchez

Mini masculí (1985 i 86), 430 m

1er. Carlos Ferrer
2on. Javier Suasi
3er. Alex Coll
1r. Local: Miquel Manresa

Benjamí femení (1983 i 84), 750 m.

1ra. Verónica Molina
2na. Marian Campillo
3ra. Andalucía Villa
1ra. Local: M^o del Mar blando

Benjamí masculí (1983 i 84), 750 m

1er. Joan Gual
2on. Angel Luis Mañino
3er. Alejandro Mejias
1er. Local: Jaume Server

Aleví femení (1981 i 82), 750 m

1ra. Vanesa Barrientos
2na. Antonia Oliver
3ra. Antonia Manresa
1er Local: Catalina Manresa

Aleví masculí (1981 i 82), 1.260 m.

1er. Guillem Moreno
2on. Javier León
3er. Rafael Aguiló

Infantil femení (1978, 79 i 80), 1.260 m.

1ra. M^o del Carmen Trillo
2na. Raquel Nicolau
3ra. Silvia Leon

1ra. Local: Joana M^o Quintana

Infantil masculí (1978, 79 i 80), 2.460 m.

1er. Miquel Mesquida
2on. Emilio Barrientos
3er. Francisco Molina
1er. Local: Jaume Quetglas

Senior femení (1977 i anteriors), 2.460 m.

1ra. M^o del Carmen Campillo
2na. Beatriz Morell
3ra. Carmen Mendoza
1ra. Local: Maribel Oliver

Juvenil masculí (1973, 74, 75, 76 i 77), 4.860 m.

1er. David Ordoñez
2on. Miquel Fernández
3er. Antoni Martí
1er. Local: Joan Quintana "J.r."

Veterans (1953 i anteriors), 4.860 m.

1er. Antonio Jurado
2on. Francisco Carmona
3er. Juan García
1er. Local: Joan Quintana

Senior masculí (1972 i anteriors), 7.260 m.

1er. Luis Carmona
2on. Jesús Berrosa
3er. Toni Mesquida
1er. Local: Pep Cortes

Hem de dir, per acabar, que l'autèntic protagonista de la jornada va ser el jove, David Ordóñez, del Colònia Pollença, actual campió d'Espanya dels 1000 metres, el qual va invertir en el recorregut (4.860 m) un temps de 16'42".

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

ZANOQUERA

GARCIA

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

NAIXEMENTS

- Josep Maria Sánchez i Moreno, fill de Josep i Maria del Carme nasqué el 12-6-93.
- Shawn Singh i Kaur, fill de Joginder i Hargit nasqué el 15-6-93
- Aida Caldentey i Muriel, filla de Rafel i Maria-Cristina nasqué el 24-6-93.
- Cora Caldentey i Muriel, filla de Rafel i Maria Cristina nasqué el 24-6-93.
- Josep-Ramon Pérez i Abinaret, fill de Josep i Consuelo nasqué l'1-7-93.
- Francesc bono i Gómez, fill d'Antoni i Encarnació nasqué el 28-6-93
- Miquel Tomàs i Orell, fill de Josep i Esperança nasqué el 2-7-93.
- Joan-Andreu Garcia del Arco, fill de Joan-Josep i Maria del Carme, nasqué l'1-7-93
- Pere Nieto i Garcias, fill de Pere i Esperança, nasqué el 8-7-93.
- Albert Alcalde i Casino, fill de Ricard i Maria del Carme, nasqué el 10-7-93.
- Lluïa Manresa i Oliver, filla de Pau i Margalida nasqué el 13-7-93.
- Marc Giménez i Verlinden, fill de Miquel Àngel i Veerle - Margalida - Marijm nasqué el 23-7-93.
- Joan Amer i Nievas, fill de Sebastia i Antònia nasqué el 2-8-93.
- Albert Cardell i Garcias, fill d'Antoni i silvia, nasqué el 30-7-93
- Josep Maria Castillejo i Pons, fill d'Alfred i Maria Antònia nasqué el 12-8-93.
- Marc Villén i Rubio, fill d'Antoni i Rosalia nasqué l'11-8-93.
- Joan Antoni Reda i Ribas, fill de Bernat i Catalina nasqué el 15-8-93.
- Sarah-Antònia Harven i Slinley, filla de Philip-Peter i Megan-Mary nasqué el 10-8-93.
- Joan Miquel Alba i Bordoy, fill de Joan Miquel i Maria Neus nasqué el 18-8-93.

- Aina Collados i Piqueras, filla de Rafel i Maria Teresa nasqué el 19-8-93.

- Miquel Àngel Pedreño i Taberner, fill de Miquel i Joana Aina nasqué el 16-8-93.

- Francesc Josep Sánchez i Lobo, fill de Josep i Maria Lluïsa nasqué el 21-8-93.

MATRIMONIS

- Mateu Ripoll Taberner i Isabel Maria Riera Matas, es casaren el 12-6-93 a l'Església de Sant Bonaventura.

- Josep Lluís Palacios Garcia i Johanna Maria Cornelia Kivits es casaren el 15-7-93 al Jutjat de Pau.

- Francesc Pacheco Moreno i Carme Ramona Rodríguez Rodríguez es casaren el 22-7-93 al Jutjat de Pau.

- Pere Ballester Martínez i Sonsoles González Ruiz es casaren el 10-7-93 a l'Església de Sant Bonaventura.

- Francesc Xavier Covas O'ryan i Aina-Maria Blanco Muñoz-Torrero es casaren el 25-7-93 a l'Església de ntra. Sra. de La Lactància.

- Josef-Bernahrd Marhoffer i Sylvia Schuster es casaren el 29-7-93 al Jutjat de Pau.

- Philip Peter Harvey i Megan-Mary Sunley es casaren el 29-7-93 al Jutjat de Pau

- Jean Bergeron i Francesca Aina Sastre Janer es casaren el 6-8-93 a l'Església de Ntra. Sra. de Gràcia.

- Gaspar Covas Torras i Maria - Llum Ferrando Bonet es casaren el 24-7-93 a l'Església de Ntra. Sra. de Gràcia.

- Damià Duran Coll i Joana-Aina Amengual Catany es casaren el 26-06-93 a l'Església de Sant Bonaventura.

- Rafel Cano Comino i Maria Glòria Obrador Miñano es casaren el 31-7-93 a l'Església de Sant Miquel.

DEFUNCIONS

- Charlotte Luise Utermark morí el 10-6-93 als 81 anys.

- Julio Valero i Onrubia morí el 25-6-93 als 75 anys.

- Esperança Zamoguera i Garcias morí el 27-6-93 als 87 anys.

- Joan Comas i Martí morí el 29-6-93 als 83 anys.

- Catalina Lladó i Mas morí el 30-6-93 als 87 anys.

- Guillem Monserrat i Servera morí el 4-7-93 als 89 anys.

- Victor-Clement de Johgh morí el 2-7-93 als 65 anys.

- Bernat Coll i Monserrat, morí el 5-7-93 als 86 anys.

- Pedrona Mulet i vidal, morí el 15-7-93 als 88 anys.

- Miquel Cardell i Barceló morí el 25-7-93 als 80 anys.

- Francesca Torres i Mari morí el 22-7-93 als 90 anys.

- Maria Trobat i Ferretjans morí el 29-7-93 als 88 anys.

- Joana - Maria Catany i Mulet morí el 30-7-93 als 85 anys

- Maria Vaquer i Coll, morí el 31-7-93 als 87 anys.

- Gisela-Frida Hütthner morí el 2-8-93 als 67 anys.

- Maria Roig i Roig morí el 6-8-93 als 85 anys.

- Maria Ferrà i Rebassa morí el 7-8-93 als 89 anys.

- Antoni Martí i Maimó morí el 9-8-93 als 23 anys.

- Maria Obrador i Contestí morí el 9-8-93 als 88 anys.

- Willy-Maucice de Baets morí el 7-8-93 als 41 anys.

- Salvador Bortone i Salvà, morí el 10-8-93 als 87 anys.

- Francesca Puig i Sastre morí el 23-8-93 als 80 anys.

- Llorenç Sastre i Jaume morí el 26-8-93 als 70 anys

- Pedrona Vidal i Mulet, morí el 26-8-93 als 80 anys.

- Serafina Garau i Llompart, morí el 29-8-93 als 94 anys.

Pes forat des moix

Ara a "nuestro querido Arenal" (quan el senyor Rabasco parla amb aquests termes possessius no sabem si es refereix a ell i uns quants més o a tots els membres del municipi de Lluçmajor), com que ja érem molts al desastre, ens hi ha parit la somera.

En plena platja s'han duit camionades de terra roja per fer-hi unes pistes de voleibol. Les primeres pluges de setembre en faran un camp de fang i si són torrencials la mar quedarà roja.

Als terrenys on s'han ubicat ha estat a la zona marítima i no creiem que l'atemptat a la zona sigui cosa del Sr. Aguiló, cap de Costes. el que no sabem és quina ha estat l'actuació del Sr. Ferré, regidor d'esports i batle pedani de s'Arenal i/o la del seu dabdill, el Sr. Rabasco que tant plora quan es degrada "nuestro querido Arenal" quan no és ell qui ho fa, és clar.

De totes maneres no sabem que hagi organitzat cap manifestació per salvar la platja, ni que s'hagi manifestat en contra d'aquest acte, com va fer en el cas dels seus bünquers i de la simbòlica cremada de xeringues a la platja i és que n'hi ha que fan dues tires de petjades i algun, tres.

Sopa de lletres

12 classes de figures

A	D	P	O	R	Q	U	E	N	C	A	B	F
L	O	Q	K	P	O	D	X	L	D	O	L	W
P	B	R	O	J	A	I	T	R	F	X	A	G
A	V	J	A	A	Q	K	O	C	Y	C	N	O
N	M	C	N	B	M	B	H	P	N	G	Q	L
O	A	I	I	U	F	A	S	E	A	E	U	P
R	F	N	T	D	Z	N	N	Q	N	I	E	A
E	V	E	N	S	H	I	B	A	P	L	T	R
D	H	Z	A	C	T	L	M	J	R	N	A	E
L	W	O	L	R	U	E	P	Ç	K	I	O	J
A	D	S	A	Ç	R	G	E	G	A	N	T	A
C	Z	M	G	R	I	N	U	O	T	W	B	L
N	S	V	E	R	D	A	L	N	A	P	J	A

Solució del mes passat

- Papallona
- Lliure
- Braça
- Estils
- Esquena

CENTRE DE PREPARACIÓ AL PART

Catalina Serra Calafat.

Comare

També hi ha servei de massatges terapèutics

C/ Rigo, nº 73. Tel. 66 24 90

PERRUQUERIA

FINA

C/ d'Es Vall, 49

Tel. 66 11 58

SEAT

**Rubí Automòviles
Llucmajor, S.A.**

Cra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

**AUTO-ELECTRIC
Barcelonà**
S.L.

Ronda del Ponent, 26 - Tel. 66 01 70 (LLUCMAJOR)

Tenen l'obligació de passar la revisió tots els vehicles amb matrícula anterior al **PM 6889-AW** o amb més de cinc anys.

El nostre taller vos ofereix els serveis de pre-revisió, frens, direcció, esmorteïment, gasos d'escapament Co, Llums

Si la vostra ocupació no vos permet passar la revisió, nosaltres la farem.
Per a més informació telefonau-mos al 66 01 70

Atenció: Vos informam que tots els camions de més de 12.000 kgs. a partir del dia 1 de gener de 1994 hauran de dur regulador de velocitat

Demanau-nos informació

